

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

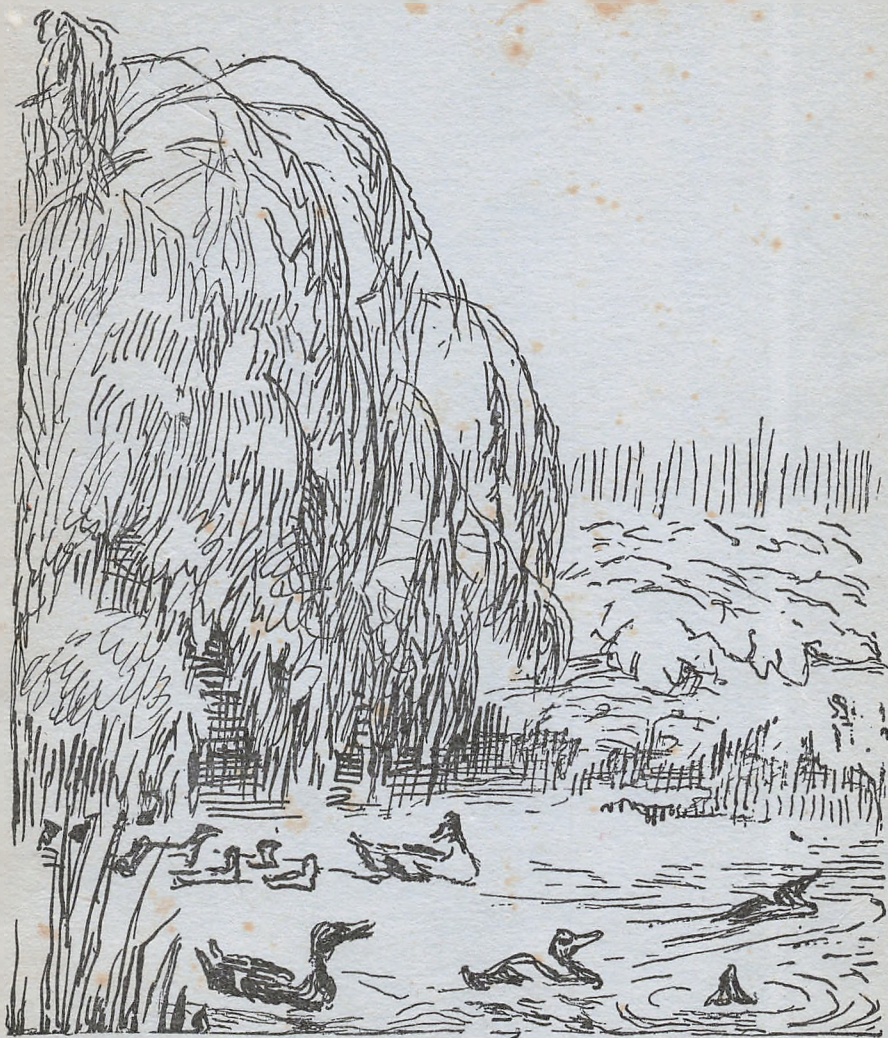
Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

MAARSKRIFT

HØJREALSKELE-EXAMENS- KURSUS

1998
Statens pædagogiske Studiesamling
København

20

A A R S S K R I F T

UDGIVET AF

ELEVFORENINGEN FOR HØNG REALSKOLE
OG EKSAMENSKURSUS

1948

TEGNINGEN TIL OMSLAGET ER UDFØRT AF
ELISE KONSTANTIN-HANSEN

SORØ AMTSTIDENDE — SLAGELSE
1948

Statens pædagogiske Studiesamling
København

INDHOLD

	Side
Anders Dolleris. Af Redaktør <i>A. Kofod Larsen</i>	3
En Medarbejders Tak. Af Overlærer <i>V. Wagner Jensen</i>	8
Mindeord. Af <i>H. I. Hansen</i> m. fl.	11
Skolebestyrer Anders Dolleris' Begravelse	14
Skolens Tjener, Naturens Elsker og Frihedens Talsmand	20
En Hilsen og Tak. Af cand. mag. <i>Johs. Jorgensen</i>	23
Provst Holm. Af <i>Anders Dolleris</i>	25
Det stærkeste. Af Fru <i>Karen Dolleris</i>	26
Jens P. Jensen. Et Digt af <i>Anders Dolleris</i>	28
Frk. Ulla Nielsen. Af Fru <i>Karen Dolleris</i>	29
Dødens Høst. Af <i>Karen Dolleris, H. Møller og H. B.</i>	31
Indsamlingen til en Mindefond	34
Hvem er hvad — og hvor?	38
Kære gamle Elever. Af <i>Karen Dolleris</i>	42
Skolefest 1949. Digt af <i>A. D.</i>	47
Afskrift af Elevforeningens Protokol	48
Næste Aars Elevmøde	48
Medlemsliste	49

Et karakteristisk billede af Anders Dolleris. Bag stolen ses det engelske flag, som i besættelsestiden fik en så fremtrædende plads både i skolen og hjemmet

Anders Dolleris

Redaktør A. Kofod Larsen, Aalborg, gift med Dolleris' søster, har på vor anmodning skrevet denne mindeartikel:

ANDERS DOLLERIS havde fået værdifulde vuggegaver, ikke i denne verdens gods — han fødtes i et ålborgensisk arbejderhjem på en tid, da byarbejdernes lønninger var små — men sådanne, som ikke kan købes for penge: en retsindig karakter med evne til at skelne mellem godt og slet og dertil rige åndelige evner.

Han tog i så henseende arv fra både sin far og sin mor. Hans far var en stille mand, men en dygtig og arbejdsom håndværker. Da han var langt oppe i årene, udførte han tømrerarbejdet på Høng realskoles gymnastiksal. Hans søn var glad og stolt derover og hædrede sin far ved at lade en inskription i gymnastiksalen fortælle derom. Dolleris' far var af karakter en hædersmand, beskeden af væsen, levende interesseret i sin tids rørelser, specielt de politiske. Med brændende optagethed var han med i den socialdemokratiske arbejderbevægelse. Dolleris' mor var en særdeles velbegavet kvinde, livlig, myreflittig, solidarisk med sine omgivelser, altid rede til at give en hjæl-

pende hånd, når nogen trængte dertil, først og fremmest en god og kærlig mor, som sønnen følte sig stærkt knyttet til. Han har fortalt, at når han i sine drengeår var rundt i Aalborg i ærinder (fra sin byplads, kunne han få en næsten uimodståelig dragen mod sit hjem, og når han kom op i trappegangenes øverste etager, hvorfra han kunne se ud over byens tage, søgte blikket altid mod det verdenshjørne, hvor hans hjem var. Der var kunstneriske anlæg i hans mors slægt, glimtvis sprang de frem hos hende, og sønnen havde dem i rig udstrækning.

Det var et godt hjem med gode interesser, Dolleris voksede op i. Der læstes, og man søgte tilknytning til byens grundtvigske kredse. Der er ikke tvivl om, at hjemmets åndelige niveau lå over, hvad der var almindeligt i et arbejderhjem.

Dolleris' livsløb endte et helt andet sted, end starten pegede imod. I sine unge år følte han næppe nogen dragning mod lærergerningen. Han kom i maskinlære på De Smith'ske Jernstøberier i Aalborg, stod sin læretid ud og kom paa Vraa højskole en vinter. Hans kundskabstørst førte ham på seminarium i Silkeborg. Her kom han i nært forhold til seminarielærer Ludvig Jensen, hos hvem han fik vejledning i læsning af dansk litteratur. Der opstod mellem elev og lærer et venskabsforhold, som varede livet igennem.

I 1907 dimitteredes D. fra seminariet. Han knyttedes straks til realskolen i Høng og kom her ind i en skolegerning, der greb ham, og som kom til at vare, lige til han lukkede sine øjne den 1. april i år. Han kom i Høng ind i en kreds af særprægede mennesker, der drev en skolegerning, som i sig selv skulle synes et paradoks: Skolevirksomheden var udgået fra højskolen og hvilede i udpræget grad på dennes fri undervisningsform, men samtidig sigtede den på en eksamen både i mellemskolen og på præliminærkursuset! Der læstes til eksamen, men der terpedes ikke, forholdet mellem lærere og elever var åbent og kammeratligt. Der vistest tillid og arbejdedes forbavsende frit i betragtning af, at målet var en eksamen, til hvilken der stilles ganske bestemt formulerede krav, og det viste sig, at det ikke alene kunne gå, men at det endog kunne gå godt! Denne form for skolearbejde tiltalte Dolleris, frihedsmand, som han var og blev til sin sjæls inderste kerne. Det glædede ham, at der vistest respekt for det kim til personlighed, som er til stede hos børn, og som er i fuld udvikling hos de noget ældre elever, som søger præliminærkursuset.

Den drivende kraft i dette skolearbejde var cand. theol. & mag. Johannes Jørgensen og hans hustru Marie Jørgensen, f. Christiansen, to mennesker, som var meget forskellige, men som supplerede hinanden og skabte

et skolehjem, der har præget talrige unge for livet. Johannes Jørgensen døde i 1918, revet bort af den uhyggelige influenzaepidemi, som under navnet Den spanske syge gik over landet. Dolleris og hans hustru Karen D., søster til Marie Jørgensen, overtog Ledelsen af skolen, og fru Jørgensen erhvervede privatskolen. Det tog hende lang tid at komme over tabet af hendes mand, men netop, da det syntes, at hun var ovre det værste og begyndte at udfolde noget af sit gamle humør, døde hun i 1924, efterladende to sønner, Jørgen Bent Jørgensen, nu skolebestyrer i Ringe på Fyn, og cand. mag. Johannes Jørgensen, knyttet til skolen i Høng. De to brødre blev, som det næppe er nogen af dette årsskrifts læsere ubekendt, opdraget i Karens og Dolleris' hjem — selv havde disse ingen børn, men desto kærligere og mere gæstfrit har de taget mod børnene i slægten og mod de børn, som de nu i de senere år er begyndt at møde op med.

Man kan ikke sige, at Karen og Anders Dolleris' skolegerning blev en blot og bar videreførelse af Marie og Johannes Jørgensens. Hver især gav de sig helt i dette arbejde, og ingen af dem er eller var efterplaprerer, og tiden er heller ikke stået stille mellem første og anden verdenskrig, men bærebølgen i skolearbejdet i Høng er den samme: Ikke terperi, men kundskabsmeddelelse, ikke eksamenssnøhberi, men udvikling af personligheden, saledes at de unge, der forlader skolen, går ud i livet, ikke som skemamennesker, men med øjnene åbnet for forskellen mellem sande og falske værdier. I både Marie og Johannes Jørgensens og Karen og Anders Dolleris' skolegerning har paradokset om en forening af eksamensskolen og højskolens ånd opløst sig, og elementerne er samledes i en sund og praktisk syntese, der har draget nytte af begge skoleformers bedste sider.

Som lærer var Anders Dolleris i højt plan. Hans undervisning blev så inciterende, fordi han selv fulgte og helt var med i den. Hans fag var fysik og naturhistorie, to områder, der optog ham selv så le-

Den unge Dolleris sammen med Karen på Reersø 1922 paa den første udflugt sammen med skolens lærere

vende. Man mærkede hans glæde, undren og ærbødighed, når han fortalte om hensigtsmæssigheden i en blomsts bygning eller om de kræfter, der virker i et fysik-fænomen. Den dag i dag husker jeg så tydeligt, som var det i går, julen 1922. Juleaften faldt på en søndag, og min kone, vor lille dreng og jeg kom til Høng for at holde Jul dér, således som vi plejede i de år. Næppe var jeg kommet indenfor døren ved 11-tiden om formiddagen, før Dolleris spurgte: „Interesserer du dig for radio?“ Det gjorde jeg ikke, men jeg gjorde det, inden vi rejste hjem! Radiofonien var da på sit allerførste trin. England havde begyndt nogle udsendelser, og nu var Dolleris i færd med at bygge sin første lampemodtager. Vi tilbragte hele julen i fysikværelset, fuldstændig opslugt af det ny eventyr, og havde til betydelig fortrydelse for damerne, der ikke havde fattet det tekniske vidunder, som var undervejs, næppe tid til at vise os i stuerne udenfor måltiderne. Siden byggede Dolleris mange modtagere og købte store og kostbare apparater, men jeg er vis på, at han, skønt han vidste overordentlig meget om radioens teknik og teori, til det sidste var lige så fuld af undren over radioens mirakel, som jeg er, og som jeg aldrig kommer over. Han blev aldrig blasert overfor naturens fænomener, som stadig åbenbarede ny sider for ham.

Den naturhistoriske samling på realskolen bærer i lige grad vidnesbyrd om Dolleris' praktiske håndelag og hans indsigt som naturhistoriker. Mange af disse præparater har han selv fremstillet. Han skabte en samling, som kun få af provinsens skoler har sidestykke til. Den er nøje tilpasset sit formål og overordentlig velholdt.

Dolleris var ikke alene en højt begavet mand, han var usædvanlig alsidig. Han kunne have valgt mange andre livsbaner og gjort udmærket fyldest på en hvilken som helst af dem. Han var håndsnilde. Ofte har jeg undret mig over den tilsyneladende formåtsløshed, hvormed han kunne stå og famle med en eller anden ting, et stykke knækket husgeråd eller et stykke itubrudt legetøj, tilhørende en af hans små venner, og lige med eet var det i orden. Han var utvivlsomt en dygtig håndværker. Skønt ikke udlært som elektriker anbragte han den elektriske installation i den nye økonomibygning, da den blev opført i 1913. Han kunne være blevet kunstner, fra hans hånd foreligger en række akvareller, der er bedre end amatørarbejder er flest, han modellede med held i sin ungdom. Han skrev vers, gode vers, sikre i formen og fine og kraftige i indhold. Mest blev det lejlighedssange, der imidlertid lå i et langt højere niveau, end tilfældet plejer at være for sådanne, men han samlede dog et lille bind digte, der udkom hos Gyldendal i 1919, og et par sange er optaget i Højskolesangbogen. Dolleris kunne være blevet en

fremragende journalist, sproget føjede sig lydigt og udtryksfuldt i hans pen. Det hændte ikke så sjældent, at han tog ordet i en avis, når han havde et eller andet på hjerte, en fødselsdagshilsen, et mindeord over en, der var gået bort, og som han holdt af, eller når han følte trang til at give sit besyv med om noget, som var fremme i tiden.

Retsindighed var, som allerede fremhævet, et fremtrædende træk i hans karakter, især foragtede han lurvethed, og han kunne flamme op i voldsom vrede, når nogen øvede uret. I sin ungdom talte han, måske under påvirkning af læsning af Skjoldborg og Aakjær, men ud fra en harme, der udsprang af hans dybt rodfæstede retfærdighedsfølelse, landarbejdernes sag. Deres kår var elendige, deres boliger dårlige og lønnen lille. Hans medmenneskelige solidaritetsfølelse bød ham at bidrage til at løfte disse folk op til bedre kår.

Han hadede vold og brutalitet, og han gjorde det så stærkt, at han kunne bruse op i den heftigste harme. Han brugte da sprogets stærkest fordømmende ord, og hvilket udvalg stod ikke til hans rådighed! Hans reaktion kunne blive så lidenskabelig, at den blev ganske ensidig og han selv døv for alle argumenter. Den eneste gang, jeg husker, der er vekslet knubbede ord mellem ham og mig, var ved en sådan lejlighed. Og denne lejlighed var Finland.

Som vi alle var Dolleris' forbløffet harmfuld over Sovjetruslands overfald på Finland i vinterkrigen 1939—40. Men så skete der det, at Tyskland besatte Danmark, at venskabet mellem Sovjetrusland og Nazityskland revnede med et brag, og at Finland indgik våbenfællesskab med Tyskland mod Rusland. Øjeblikkelig slog Dolleris' følelser for Finland om — nu var finnerne i vogn sammen med det folk, som havde besat Danmark og rendt andre små og større lande over ende. I 1942 var jeg i Finland og forsøgte i de artikler, jeg skrev derfra, at se sagen ud fra Finlands synspunkt. Da fik jeg et vredt brev fra Dolleris. Om det nu også var nødvendigt at sige venligheder om et land, som stod skulder ved skulder med vore undertrykkere. Han ville eller kunne ikke se, at Finlands situation i forhold til Rusland og Tyskland i virkeligheden var analog med vor egen overfor Tyskland og Rusland — blot med modsat fortegn for hvert af de to lande. Og dog kunne han det måske inderst inde alligevel. I hvert fald var han påfaldende hurtigt og med hele sin kærlige og medfølelse sjæl inde i et dygtigt arbejde for at bringe hjælp til Finlands nødstedte børn. Men i øjeblikket ville han ikke nære venlige følelser overfor nogen, som blot kunne synes overfor tyskerne at have følelser over nulpunktet.

Dolleris var en mand af renfærdig tænkemåde. Aldrig har jeg hørt ham bruge simpel endsige slibrig tale. Han kunne blive vred og sige sin mening lige ud og helst i ansigtet på den, der havde vakt hans mishag, men bagtalelse og sladder lå ham fjernt. Han var en munter mand. Han traf i forstander E. Munk en mand med sans for humor. Det var en fest at høre de to, som holdt så meget af hinanden, hygge sig sammen, småærte hinanden og udveksle strøtanker. Når Dolleris var en så passioneret Dickens-dyrker, skyldes det, at han hos den store engelske forfatter fandt så megen humor og så megen menneskelighed. Det fik strenge, som var afstemt på tilsvarende måde, til at klinge i hans eget sind.

Og fremfor alt var Dolleris frihedens varme og uforfædede talsmand. Han var det på det folkelige og politiske område, og han var det på det nationale. Den tyske besættelse gik ham meget nær til hjerte. I hans stue hang en afrivningskalender, hvor afrivningen af blade var standset den 9. april 1940, og denne nato havde han forsynet med en sørgerand. Den sorte kant var igen dramatisk overdrivelse. Besættelsens år var Dolleris en pine. Han led under, at magtbrynde og krænkelse af fundamentale menneskerettigheder skulle kunne triumfere. Og han skrev og sagde frit frem, hvad han følte, og uden nogen frygt for konsekvenserne. Frihedens og trodsens fakkelt blussede i hans hånd.

Disse år sled på Dolleris, mere end selv nogen af os, der stod ham nær, var klar over. Hans hjerte fik i besættelsens tid en belastning, for hvilken det gav efter den 1. april i år.

Vi er alle dybt bedrøvet over, at han er gået bort. Vi ville så gerne have haft endnu nogle år sammen med ham. Således skulle det ikke blive, men vi har mindet om ham tilbage. Det lever i hjerterne hos dem, der har kendt ham. Vi takker ham, fordi han var et så rigt og dejligt og gavmildt menneske.

A. KOFOD LARSEN.

En Medarbejders Tak

Overlærer V. Wagner Jensen, Høng, har paa vor Anmodning skrevet denne Mindeartikel:

Før Sommerferiens Begyndelse i Aaret 1928 var jeg ansat som Lærer ved en Realskole i Jylland. En Dag saa jeg, at der søgtes en Lærer ved Høng Mellem- og Realskole, og efter en kort Korrespondance blev det bestemt, at jeg skulde komme derover til nærmere Eftersyn. Lærere var der nok af, og jeg gjorde mig ikke noget større Haab om at faa Stillingen. Jeg blev godt modtaget, først af Fru Dolleris og senere, lidt mere køligt syntes jeg,

af Hr. Dolleris, som kom til Stede i Skjorteærmer, aabentstaaende Skjorte-krave og med lang Pibe. Der blev ikke talt ret meget og slet ikke om Stillingen. Dagen gik og Natten med. Næste Formiddag skulde jeg af Sted med Toget, og Dolleris viste sig ikke. Smaa 10 Minutter før Togets Afgang fandt jeg ham i Haven, og jeg havde lidt svært ved at indlade mig paa en længere Samtale om Blomster, som nok ellers havde min Interesse, men maatte uden videre spørge, hvordan Udsigterne var til at faa Stillingen. Svaret lød noget uventet: „Hvis De tør paatage Dem Stillingen, saa er jeg ligeglad.“ Jeg naaede Toget, og saa har jeg ellers været her i 20 Aar paa den Kontrakt. I alt Fald nogle af mine tidligere Kolleger kan give en noget lignende Fremstilling af Situationen ved deres Ansættelse.

Alle ved, at Dolleris ikke var ligeglad, hverken i Spørgsmaalet om Ansættelse af Lærere eller i noget andet Spørgsmaal. Hvis jeg ikke var klar over *det* den Gang, saa er jeg blevet det siden. Han var netop saa afgjort *for* eller *imod* og savnede aldrig Begrundelser for sin Stilling. Det er ganske nødvendigt at fremhæve det som et Karaktertræk. Her vil jeg gerne have frem, hvordan Dolleris' Maade at gribe om Tingene paa virkede paa mig. Dolleris var Thybo og jeg Vendelbo, og selv om det naturligvis ikke maatte være noget Sammenligningsgrundlag, saa var det dog alligevel deri, jeg fandt til Forstaaelse af et og andet, som nogle maaske vilde kalde særegent, og som gjorde, at jeg følte mig paa hjemlig Grund i Samværet med Dolleris. Man kan saaledes ikke vente, at den nordenfjordske Form for Lune altid til fulde kan forstaaes af alle; men *jeg* vil altid med Glæde mindes de Gange i Aarenes Løb, hvor Dolleris med et Blink i Øjet har benyttet sig af sin Hjemegns specielle Form for Vid og Ordvalg, uanset at det muligvis ved Lejlighed har været mig selv, det gik ud over. Der var det ganske særlige ved Dolleris, at han kunde ramme dybt uden at saare. Men der kræves et vist Maal af Selverkendelse for helt at kunne indrømme det.

Det kan ikke undgaas, at jeg gennem Aarene har dannet mig et Billede af Dolleris som Lærer. Jeg har haft Lejlighed til at høre og se Eleverne før og efter en Time hos Dolleris. Jeg har læst gamle Elevers Beretninger i Elevskriftet og hørt Udtalelser af gamle Elever ved Elevmøder og andre mere specielle festlige Lejligheder. Det kan da ikke være nogen Hemmelighed, at Eleverne havde Hjertebanken før, under og ogsaa efter en Time hos Dolleris, navnlig naar det drejede sig om Fysik. Maaske har det været noget anderledes, jeg bruger med Vilje ikke Udtrykket *bedre*, i de senere Aar. Maa jeg med det samme sige, at min Erfaring er den, at det navnlig har drejet sig om de ældre Elever, Realklassen og Kursusklasserne.

Der er utvivlsomt faldet drøje og distraherende Bemærkninger; men jeg tror paa, at det senere er forstaaet, at Dolleris ønskede, de skulde tænke selv, og det kan man i særlig Grad have Lov til at forlange og vente af de nævnte Aldersklasser. Den Dannelse, der bliver tilbage af det, man har tænkt igennem og forstaaet, er betydelig mere værd, end den, som blot engang er tilegnet gennem Udenadslæren. Jeg søger ikke efter nogen Undskyldning for de drøje Bemærkninger, men ønsker at give et Bidrag til en endnu bedre Forstaaelse. Igennem Aarene har jeg haft Lejlighed til at se

gamle Lærebøger, som Dolleris havde kasseret, netop fordi de var forældede. Det har været mig en jævnlig Kilde til Forundring over, hvor han har faaet Tid til at gennemløbe baade det ene og det andet for at finde mere nøjagtige Oplysninger og bedre Ordvalg og fæstne det som Randbemærkninger Side op og Side ned. — Den selvfølgelige Indleven i Naturfagene, som laa saa naturligt for Dolleris, maatte ogsaa give ham som enhver anden, der er dybt fortrolig med sit Fag, Ret til en vis Grad af Utaalmodighed. Jeg tror, at Elevernes Hjertebanken har været sund. Dolleris selv har aldrig ønsket at faa Ry for at være haard, som det hedder om Lærere af og til. Han ønskede, at hans egen Viden og hans eget Arbejde skulde bære Frugt i øget Forstaaelse hos Eleverne. At han fremmede sit Ønske ved lempelig Kritik overfor de smaa og ved kraftig Ironi overfor de ældre var jo kun hans specielle Form for at være naturlig i sin Undervisning.

Det er sagt og skrevet, at Dolleris ikke interesserede sig saa meget for Papirer og Indberetninger og hele den Side af Virksomheden som Skolebestyrer. Maaske gjorde han det ikke, men det er ikke noget ualmindeligt. Det bemærkelsesværdige for mig er, at han fik det Arbejde gjort, uden at man nogen Sinde havde Indtrykket af, at han havde travlt, hvad der ellers nok ved Lejlighed kunde være Anledning til. Jeg mindes højest to eller tre Gange, jeg har set Dolleris sidde og arbejde med Lønskemaer eller Indberetninger og lignende. Men det er altid blevet udført og for mig at se overordentlig hurtigt og præcist, selv om det maaske nok af og til har været i sidste Øjeblik. Det er *mit* Indtryk. I øvrigt havde Dolleris en højt udviklet Evne til Koncentration og en Evne til at gribe det væsentlige og afgørende i en Sag, hvilket vel ogsaa paa det nævnte Omraade har givet ham en Fordel frem for mange andre. Jeg ved godt, at Dolleris aldrig selv har protesteret, naar det blev nævnt, at denne Side af hans Virksomhed ikke interesserede ham saa meget. Jeg vil blot saa absolut fremhæve, at man vil gøre Uret i at tro, at mindre Interesse var ensbetydende med mindre Evne og Omhu.

Det er sagt, at Dolleris ønskede, at hans Lærere skulde have Frihed, men under Ansvar. Jeg kan bestandig ikke faa denne Formulering af Dolleris' Forhold til sine Lærere til at gaa op, men jeg taler jo stadig paa egne Vegne. Hver Gang, det er nævnt, har jeg syntes, der var noget galt. Jeg synes, det lyder, som om det var et Princip hos Dolleris, noget han engang havde vedtaget. Det var Dolleris' hele Væremåde, hans hele Natur, som ganske selvfølgelig fik os til at føle Alvoren og Ansvaret. Det vilde f. Eks. være mod hele Dolleris' Væsen at gaa ind i en Klasse for at „inspicere“ Undervisningen. I de senere Aar har der i alle Timer været en Klasse i Fysiklokalet, hvor Dolleris jo havde Ærinde paa alle Tider af Døgnet, ogsaa naar der var Time. Han stod og rodede i sin Sømkasse, satte Skruer i og loddede, altid med det ene Øre henvendt paa, hvad der ellers foregik. Man kunde se, at han fulgte med, paa det jævnlige muntre Blink i Øjet og paa det henrykte Sideblik, naar et Spørgsmaal var ved at gaa i Haardknude, eller naar der blev svaret særlig kvikt og forstandigt paa de stillede Spørgsmaal. Der var ikke Tale om, at man følte sig utryg eller følte nogen Anledning til at ty til de pædagogiske Lærebøger i Haab om at kunne præstere en Ekstraop-

visning i Undervisningsteknik. Dolleris var bestemt ingen Tilhænger af pædagogiske Lader, men af Naturlighed hos baade Lærer og Elev.

Det var en ren spontan Bemærkning og simpelthen et naturligt Udtryk for hans inderste Væsen, da han ved min Asættelse sagde: „Hvis *De* tør paatage Dem det —“. Det var hans Natur at lægge Ansvaret der, hvor det hørte hjemme og altsaa ogsaa maatte bære den bedste Frugt. Den Lærer, der ikke forstod det, var ikke egnet til Arbejdet her. Men jeg tør sige, at blev det forstaaet, saa har baade mine tidligere og senere Kolleger og jeg selv ogsaa faaet Lov at sande min gamle Lærers Valgsprog: „Intet er større for et Menneske end at være glad i sin Gerning.“

Naturligvis skal Livet leves, og Skolen skal og kan gaa videre; men Dolleris var for os alle ikke først og fremmest Skolebestyrer eller Medmenneske, men en Personlighed med en usædvanlig Evne til at give sine nærmeste Omgivelser Glæde og Opmuntring i Tilværelsen, saavel i det daglige Arbejde som uden for dette. En af mine Venner skrev for nylig til mig: „Jeg kan stadig ikke forsone mig med, at han er borte.“ Nej, det vil vedblive at være svært.

V. WAGNER JENSEN.

Mindeord

Skolebestyrer *H. I. Hansen* i „Den danske Realskole“:

Med Skolebestyrer Anders Dolleris er en af Realskolens stærkt særprægede Personligheder gaaet bort. Hans Uddannelse var irregulær, for saa vidt som han begyndte som Maskinarbejder og først efter et Højskoleophold søgte ind paa Seminariet og siden paa Statens Lærerhøjskole. Men som Lærer var han helstøbt som faa. Umiddelbart fra Seminariet kom han (1907) til Høng Realskole, og den Blanding af Højskole og Eksamensskole, han der mødte, passede ham godt. Straks fra Begyndelsen var han forgudet som Lærer og lykkelig i sin Lærergerning, og det var mere af Nødvendighed end af Lyst til at avancere, at han ved Svogeren Johannes Jørgensens pludselige Død i 1919 overtog Ledelsen af Skolen og af Høng Eksamenskursus, en Gerning, han siden da sammen med sin Hustru Karen Dolleris har røgtet med en Uegennytte, der var selvfølgelig for dem begge.

Anders Dolleris havde et udtalt kunstnerisk Temperament. Men han lagde kun ringe Vægt paa at producere; udover nogle Lejlighedsdigte, en enkelt Digtsamling — „Hjemstavnen“ — og nogle Modellerearbejder drev han det ikke; han omsatte sine kunstneriske Anlæg i sin Skolegerning og i Hverdagslivet; Tilværelsen selv blev det Stof, hvori han fandt Udløsning for sine kunstneriske Anlæg.

Offentlige Tillidshverv gav Anders Dolleris sig kun nødig af med. Men han prægede paa afgørende Maade sine Omgivelser. Nu ved hans Bortgang melder den Tanke sig, at det er en Lykke, at dansk Skole — og herunder da særlig Eksamensskolen — er indrettet saaledes, at han kunde føle sig hjemme i dens Tjeneste. Anders Dolleris vilde selv have afvist Tanken; men det skal alligevel siges nu ved hans Død: Han hørte til dem, der kastede Glans over den Gerning, han havde valgt.

Fra Ingeborg Munk

Et lille Blad til Mindekransen til Dolleris ved Mindefesten den 5. September 1948 fra Ingeborg Munk:

Trods den store Smerte, det er, naar et Menneske, der staar midt i sin Gerning, bliver kaldt hastigt bort, er der dog et Lyspunkt, som jeg gerne vil pege paa, naar vi tænker paa Anders Dolleris.

Det Billede, vi har af ham — hans Personligheds Karakter og legemlige Klædning — er ikke blevet svækket af et langt Sygeleje eller af de Svagheder, de sidste Alderstrin tidt fører med sig. Vi ser ham i Mindet som det friske, levende Menneske, som han ogsaa viser sig i sine sidste Handlinger, inden Døden tog ham bort. Morgensangen med Børnene og Besøget hos Duerne. Det hørte med til Dolleris' Personlighed, at Livet maatte røre sig, gro og grønes om ham. Børnenes glade Stemmer i Skolen, Duernes Flagren om Murkanten, Guldfiskene i Bassinet, Blomsterne i Vinduerne, Parken med Aakander, Karusser, Planter og Træer hørte med til hans Liv. Han kunde sammen med Karen faa det til at forme sig til en skøn Helhed.

Han kunde forme i Ler, saa et Ansigt, han holdt af, traadte tydeligt frem, men han kunde ogsaa se et Menneskes aandelige Ansigt, som ikke enhver faar Øje paa, og med sin Pen kunde han drage det frem eller tolke det i Digt.

Skrive et Menneskes Eftermæle kunde han som kun faa, det kender alle i Høng.

Hans store Kærlighed til de smaa gav sig utallige Udslag. Børn fra mange forskellige Lande har nydt godt deraf, jeg kan blot nævne Patrick og ikke at forglemme dem, der stod ham allermost nær.

Menneskeven, som han var, var Krigen ham en stor Lidelse, og den har sikkert medvirket til, at hans Hjerte ikke kunde blive ved at gøre sin Gerning.

Naar vi tænker paa alt det rige, han ejede i sin Natur, som styrkedes ved, at han altid fik Lov at være sig selv, maa vi sige, at Dolleris var en lykkelig Mand, men det blev han ogsaa paa Grund af sin store Samstemighed med sin Karen, og saa den Hjælp, de begge fik fra Kraftens og Kærlighedens Kilde.

Det er min Trøst, at den Kilde stadig springer, selv om Døden har skilt dem ad, til Hjælp for dem, der allermost maa savne vor kære Dolleris.

Velsignet være hans Minde, og Gud velsigne Karen og dem, der nu fører Gerningen videre.

En lille erindring

Sognepræst Frode Møller Lauridsen, Kværs (Præ 1937) skriver:

Jeg vil fortælle et lille træk om min gamle forstander, som jeg husker fra tiden, jeg var på skolen:

Det var en vinterdag henunder aften. Vi var netop kommet over fra timerne på kursus, og da jeg kom i døren til hovedbygningen, kom Dolleris ned ad trappen, og jeg kunne se på hans ansigt, at han var i oprør. Han

greb mig i armen og fortalte i få ord, at en af eleverne, en færing, havde mistet sin mor. „Kan du ikke hjælpe mig at få ham herud, så jeg kan få ham det fortalt.“

Dolleris kunne gøre et meget barsk indtryk, men i sådan en situation nærkede man, at der bankede et varmt hjerte bag det barske ydre, og at han havde evnen til medfølelse. Jeg er sikker på, at denne færing ikke kunne have fået dødsbudskabet på en mere nænsom måde af nogen anden.

Vi kæmper vel alle lidt med det: at få brudt hul i vort barske ydre, så lidt sindets varme kan strømme igennem. Der lægger sig let en hård skal omkring os, så de følelser, hvormed vi skulle omfatte vore medmennesker, bliver stænget inde. Men man bliver så glad, når man oplever sådan et lille træk hos et andet menneske. Det ansporer til hos sig selv at få brudt skallen.

I taknemlighed over denne lille erindring sender jeg fru Dolleris en hjertelig hilsen.

„Ingen kender Dagen —“

Redaktionssekretær *Hans Bagge* i „Sorø Amtstidende“
1. April 1948:

Skolebestyrer *Anders Dolleris*, Høng Realskole, er i Formiddag afgaaet ved Døden, ramt af et Hjerteslag. Han blev 65 Aar gammel. I Morges Kl. 7,30 ledede Dolleris Skolens Morgensang som sædvanlig, men da han lidt senere følte sig utilpas, gik han over i Lejligheden og lagde sig i Sengen.

Han deltog i Lærernes Frokost ved 9,30-Tiden, og der var tilsyneladende intet at mærke, men Fru Dolleris blev dog hos ham, da han paany gik i Seng, og en halv Times Tid senere indtraadte Døden ganske pludselig.

Kort Tid efter standsede Undervisningen saavel paa Realskolen som paa Privatskolen, og Børnene blev sendt hjem.

... Som Skoleleder var han frisindet. Han vilde gerne, at Lærernes Personlighed skulde komme til fuld Udfoldelse. Det administrative interesserede ham derimod ikke meget. Alt dette med Regnskab, Skemaer og Indberetninger var for ham en kedelig Pligt, som følger med den Gave, som det er at faa Lov til at lede en Skole for de Børn og unge, han holdt saa meget af og forstod, fordi han selv havde bevaret noget af det barnlige Sind. Som Lærer var han særpræget, en af dem, der har haft stor Betydning for mange Elever.

... Som alle, der har en kunstnerisk Aare, var Dolleris et følsomt Menneske, men han hørte ikke til dem, der bar Hjertet udenpaa. Han bevægedes, naar han hørte om nogen, som led Nød, og han var en trofast Besøgende, naar en af Vennekredsen laa syg. Det er kun 24 Timer siden, han — tilsyneladende rask og frisk som sædvanlig — sad her i dette Kontor. Vi talte om flhv. Folketingsmand Clausagers Død Aftenen i Forvejen. Man mærkede paa Dolleris, at dette Dødsfald havde gjort et stærkt Indtryk paa ham. Den Sindsbevægelse, som det har fremkaldt, har maaske været medvirkende til at fremskynde hans egen Død...

Ja, ingen kender Dagen, før Solen gaar ned.

Ved Meddelelsen om Anders Dolleris' Død vil mangt et Øje dugges. Hundreder af gamle Elever Landet over og Kredsen omkring Skolen i Høng har i ham mistet en Ven, som sent vil blive glemmt. Æret være Anders Dolleris' Minde!

*

„Kalundborg Folkeblad“ skrev:

— Anders Dolleris var en særpræget og dygtig Skolemand. Han havde altid Øje for det enkelte Menneske og kunde glæde sig over det særprægede hos den enkelte. Hemmeligheden ved ham var hans Kærlighed til Barnet og den unge.

Under hans Ledelse er Høng Realskole og Præliminærkursus vokset sig stort, og i de sidste Aar maatte oprettes Parallelklasser. Præliminærkursus'et søgtes af Elever fra hele Landet, og Hr. og Fru Dolleris evnede at danne et virkeligt Hjem for de unge.

*

Og „Vestsjællands Folkeblad“:

— Politisk interesseret var Dolleris ogsaa. I sin Ungdom var han stærkt optaget af en tiltrængt Forbedring af Landarbejdernes Kaar. Hans sociale Indstilling og store Frihedskærlighed førte ham ind i det radikale Venstre, som han har været en god Mand uden dog at paatage sig offentligt Arbejde.

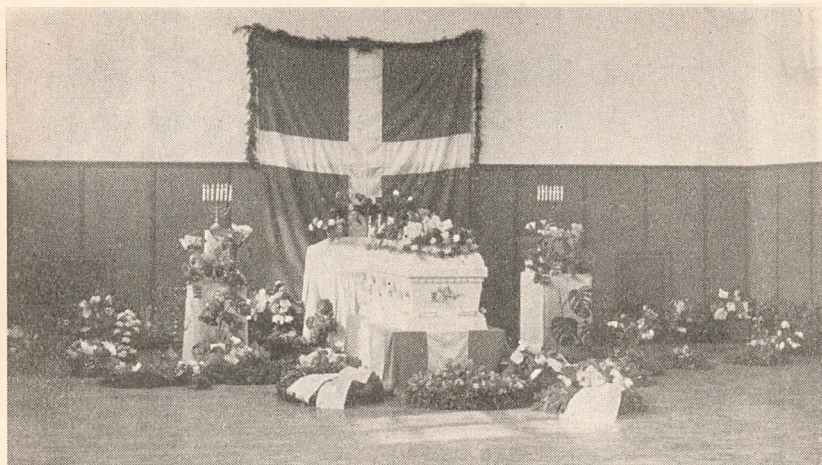
Skolebestyrer Dolleris' Begravelse

Begravelsen fandt Sted Tirsdag 6. April. I „Sorø Amtstidende“s Referat hedder det:

Mange tidligere Elever fra Høng Mellem- og Realskole og Præliminærkursus'et var i Gaar kommen til deres gamle Skoleby for at bringe Forstander Dolleris den sidste Hilsen og Tak. Og mange Skolefolk var stævnet hid for at vise en anset, særpræget Skolemand og Personlighed den sidste Ære. Det blev en af de største Begravelser, som nogensinde har fundet Sted fra Finderup Kirke.

Højtideligheden paa Skolen.

Forstander Dolleris' hvide Baare stod i Skolens lyse Gymnastiksal, smykket med Grønt og lyserøde Nelliker, omgivet af et Blomstervæld og mellem lysende Kandelabre. Skolens Lærerpersonele og alle Eleverne samt Familiens nære Venner samledes om Baaren. Man sang Jakob Knudsens livsbekræftende Sang „Se, nu stiger Solen af Jordens Skød“, og derefter traadte Realskolelærer *Wagner Jensen* hen til Baaren og bragte dybt bevæget Forstander Dolleris den sidste varme Tak fra Eleverne og Lærerpersonelet. Efter Salmen „Guds Ord det er vort Arvegods“ bar Kursister Baaren ud til Ligbilen. Paa Vejen ned foran Skolebygningen, hvor Dolleris gennem de mange Aar havde modtaget Tusinder af Barnesmil, var strøet stedsegrønt og Foraarsblomster. Foran Ligbilen gik de mindste Elever med Blomster og lysegrønne Grene, ved Siden Kursisterne og saa fulgte det store Følge. Langsomt

Baaren i Skolens Gymnastiksal

stævnedes Ligtoget mod Finderup Kirke, mens Kirkeklokkernes kaldende Toner og Lærkesangen lød ud over det foraarsskønne Landskab, som Dolle-ris elskede saa højt.

I Finderup Kirke.

Baaren blev baaret ind i Kirken og Skolens florumvundne Silkebanner og Høng Gymnastikforenings Fane plantet ved den. Kirken var fyldt til sidste Plads. Folk stod op ud i Vaabehuset og ud paa Kirkegaarden. I Kirkens Kor dannede de mindste Elever med deres Blomsterhilsener et levende Foraar om Kisten, om hvilken 8 Kursister stod Æresvagt. I det store Følge saas bl. a. Folketingsmand, Forstander *Kr. Kristensen*, Lundby, Forstander *Dræby*, Ubberup, Skolebestyrerne *Tyge*, *Stenlille*, *Rasmussen*, *Glumsø*, og *Johs. Pedersen*, *Odder*, Dommer *Madsen*, Sognepræsterne *Gunnersø*, *Vallø* (tidl. *Gierslev*), *Glenhøj*, Kirkehelsinge, *Odgaard*, *Tersløse*, og *Evald Nielsen*, *Vetterslev*, og de fhv. Folketingsmænd, Dommerfuldm. *Chr. Christensen* og *N. P. Andreasen*.

Blandt det store Kransevæld saas signerede fra Høng-Samfundet „*Erania*“, Høng Børnehjem, 2. A-Klasse, Privatskolen, Realskolen, Eksamensholdet 1945, 1. A- og B-Klasse, 4. Mellem, 3. B., Gamle Elever paa Gymnasiet, Finderup Sogns Bibliotek, Høng Gymnasium, Private Realskolers Bestyrerforening, Høng Husmandsskole, Høng Gymnastikforening, Foreningen af Præliminærkursus, Menighedsraadet, Holbæk Amts Plejehjemsforening, Brevdueforeningen, Slagelse, Elevforeningen for Høng Realskole og Eksamenskursus, „*Sorø Amtstidende*“, *Jakobine* og *Andreas Djurhuus*, *Færøerne*, *Fællesforeningen af Ø.-Foreninger* m. fl.

Højtideligheden indleddedes med Salmen „*O Kristelighed*“, og derefter talte Provst *Holm* hjertevarmt ud fra Ordene: Saa bliver da Tro, Haab og Kærlighed, men størst af disse er Kærlighed. Provsten udtalte bl. a.: Vi kan

ikke forstaa, at Mennesket Dolleris med det aandfulde Ansigt og det ungdommelige Udseende ikke mere er blandt os. Hans Død er en Paamindeelse til os om, at vi skal dø. Det er det sikreste af alt. Døden kom saa uventet og siger os, at ingen ved Dag og Time. Det betyder meget, at vi

Ligtoget forlader Skolen

véd Livets Vilkaar. Regner vi ikke dermed, bliver Facit ikke rigtigt. Men det er ikke blot Dolleris' Død, der taler til os, men ogsaa hans Liv. Hans Liv har ført en Tale, jeg aldrig vil glemme. Han var et ægte og et sandt Menneske. Meget i Verden er fyldt med Falskhed, men det ægte griber vort Hjerter med Overbevisningens Magt.

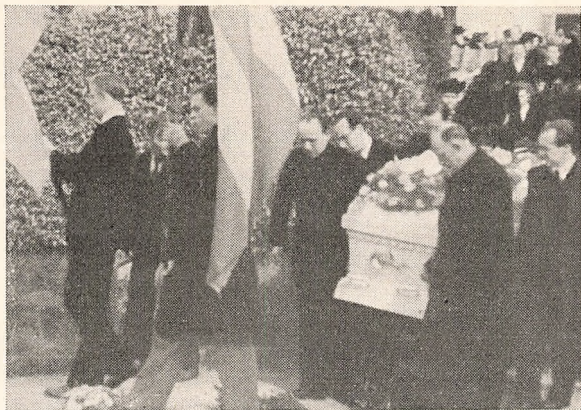
Dolleris hadede alt Udvorteshed. Han ønskede kun at være sig selv. Vi skal være noget i den Stilling, vi har faaet, men det gælder først og fremmest om at møde selve Mennesket. Det betyder noget og lægger til, hvis man møder en Mand eller Kvinde, der ikke har noget af sig selv. Dolleris var udrustet med rige Evner, han var en fremragende Begavelse paa mange Omraader inden for Natur og Naturvidenskab. Men man traf aldrig først Skolebestyreren og Læreren, men Mennesket Dolleris. Hvad har det ikke betydet for Børnene, at de gennem Dolleris' jævne og bramfri Færd har faaet et Indtryk af Menneskelighed. En Skolebestyrer sagde engang, at en

En Del af det store Følge

Lærer først faar sin Løn bagud. Eleverne skønner maaske ikke i Øjeblikket paa det, der bliver dem givet. Dolleris vil faa en stor Efterbetaling af alle de mange Drengene og Piger, og vi voksne vil forstaa, hvor stor Gæld vi staar i til ham. Han var et sandt og ægte Menneske, der havde Sans for Li-

vets sande og ægte Værdier. Dolleris lod sig aldrig blufte, han løb ikke efter Gøglespil. Han elskede Skønheden, ikke mindst i Naturen. Det er trist at tænke paa, at han skulde gaa bort en Foraarsdag. Han glædede sig til al den Herlighed, som nu skulde aabenbares. Gud er en overmaade rig Gud,

Kisten bæres til Graven

hvis han har noget større og rigere at give os, end naar Foraaret bryder frem i Danmark. Dolleris forstod, at af de tre Livsværdier, Tro, Haab og Kærlighed, var Kærligheden den største. Han talte ikke meget om det, der var inden i ham. En Morgen under Krigen, da det saa ud til, at nu var det snart forbi med Danmark, valgte han til Morgensangen: „Est du modfalden, kære Ven, som tror dog paa Guds Søn“. Haabet har faaet mange Knæk, kun det Haab, vi har faaet i vor Daab, er værd at nævne. Dolleris vil haste over de to første Ord, Tro og Haab, men sætte en tyk Streg under Kærlighed. Troen er virksom i Kærlighed. Dolleris og hans Hjem har ofte vist et kærligt Sindelag mod Mennesker. Vi er mange, der vil sige Tak. Dolleris kom, naar det gik op i lyse, glade Tider, men ogsaa, naar det gik nedad. Saadanne Mennesker er værd at kende. Hans Kærlighed reagerede mod Vold og alt uægte. Han elskede Menneskenes Børn. Derfor var det godt, han blev Skolebestyrer. Det var ikke blot Eleverne, men ogsaa de nødlidende Børn i Finland og Wien gav han sin rige Kærlighed. Han var hjælpsom og mild og blid som en Mor.

Dolleris elskede sine Duer. Der var noget symbolsk deri. Jeg kan tænke mig, at han, naar hans Duer var kommet hjem fra en lang Rejse, gik op i Dueslaget og lod Duerne pikke Kornet op af hans Haand. Til alle Mennesker, der var i sjælelig eller materiel Nød, var det hans Hjertenstrang „at bjerge den bævende Due“. Provsten sluttede med trøstende Ord til Fru Dolleris, Børnene og Slægten. Fællesskabet er ikke brudt, selv om Dolleris er død, men styrket og forklaret gennem Døden. De døde forsvinder ikke, men meddeler sig gennem Kærligheden til os. Vi ønsker, de efterladte maa vedblive at øse af det rige Fællesskab, som de og vi fik med Dolleris. „Gud give os at skinne saa, som Himmellys, dog af de smaa, da randt for os Guldterning“.

Efter Salmen „Est du modfalden, kære Ven“ fremsagde Provsten Trosbekendelsen. Adjunkt *Torsten Jørgensen* sang meget smukt nogle Vers af Grundtvigs Digt „Paaske-Liljen“. Under sidste Vers af Salmen „Kærlighed

fra Gud“ bar de 3 Plejesønner og nære Slægtninge Kisten til Graven. Et Baand af Kranse, bundet af Paaskeliljer og Syren, Kala, Nelliker og Roser laa fra Vaabenhustets Dør ned til Graven. Provsten foretog Jordpaakastelsen og de 2 Faner sænkedes langsomt. Højtideligheden sluttede med Salmen „Klokken slaar“.

Lærer *Jørgen Bent Jørgensen* bragte en hjertelig Tak for den store Delta-gelse, der i disse tunge Dage var vist hans Moster og Familie. Det havde været en Trøst i Sorgen.

Skolens Elevflok gik stille forbi Graven, og det store Følge spredtes langsomt.

Mindesamvær paa Husmandsskolen.

Efter Begravelsen samledes Følget til Mindesamvær i Husmandsskolens Sal. Omkring de blomster- og lyssmykkede Borde bænkedes saa mange Mennesker, som Salen kunde rumme. Det blev en smuk Mindestund, hvor hjertevarme Ord takkede for Dolleris' rige Liv og Gerning. Svogeren, Redaktør *Kofod Larsen*, Aalborg Stiftstidende, ledede Mindehøjtideligheden.

Lærer *Jørgen Bent Jørgensen*: Vi saa Onkel sidste Gang, da han efter Paaskeferien vinkede Farvel til os og Børnene paa Slagelse Banegaard. En Dame, der sad paa en Bænk paa Perronen, havde en lille Pige med, Barnet vinkede til Onkel, og han vinkede igen, glad og smilende. Det sidste Smil, vi saa, var som Symbolet for det, han har betydet for os. Han har været min Broder og mig i Faders Sted. Da Moder var død, husker jeg, Moster og Onkel græd meget, de tog mig ind til sig og sagde, at nu skulde vi holde rigtig sammen. Vi mærkede den Kærlighed vort Liv igennem og har aldrig savnet en Far og Mor. Vi har altid haft en Tryghedsfølelse og vidst, at vi i Høng havde et Hjem, som vi, hvad der end skete, kunde vende tilbage til.

Cand. mag. *Johs. Jørgensen*: Jeg syntes som Barn, der ikke var Grænser for Onkels Godhed og Omsorg for os. Vi havde aldrig kunnet faa et bedre Hjem. Han var glad for os og for Børnene i Skolen. Han stod i et godt Forhold til dem. Onkel var naturlig helt igennem. Krigen tog voldsomt paa ham, men han bevarede Troen og har trøstet mange. Midt i Sorgen synes noget godt. Han havde aldrig kunnet undvære Moster, og derfor er det godt, at han gik først. Vi vil ære hans Minde ved at hjælpe Moster, saa godt vi formaar.

Arkitekt *Helge Norvig* fremdrog Barndoms minder. Jeg er taknemmelig for alt det, han har givet os. Hans Kærlighed naaede os alle. Han tog Afsked med sin Søster, min Moder, med Ordene: Paa Gensyn! Ses vi ikke mere under dette Stjernetag, mødes vi engang paa Herrens Dag. Det Haab har vi.

Tak fra Skolerne.

Forstander *Bjerre*, Husmandsskolen, talte ud fra Ordet: „Dyrt er I købte, bliv ikke Menneskers Trælle“. Vi er frie Mænd og Kvinder. Det vilde Dolleris arbejde for, at alle blev. Han vilde kæmpe for dem, der levede i Skyggen. De skulde frem i Lyset. Han standsede hos dem, hvis Livsvej var kroget og trang. Dolleris har levet, virket, talt og skrevet. Han var Vækkeren, Klokken med den rene Klang. Han elskede Livet og var bundet til Gud. En

hjertelig Tak fra Højskolen og Tak for den gode Nabo, han var os. Han tog sig af vore Børn, og Børnene holdt af ham. Han elskede Livet i alt. Var vi trætte og modløse, gik vi til ham. Vi takker Gud for alt, vi fik gennem Dolleris.

Forstander *Monrad*, Gymnasiet: Dolleris blev en Onkel for de unge, og han blev som en Onkel for de andre Skoler. Han var mild og udstraalede Venlighed. Vi savner Dolleris — vi savner Onkel. Dolleris var et rigt Menneske, der ikke begravede de betroede Talenter. Han fik Lys derfra, hvor alt Lys kommer. En god Lærer giver noget af sig selv. Det gjorde Dolleris i Undervisningen og i Samværet. Alt afspejlede Rigdommen i hans eget Sind. I Dolleris' Rigdom fik man gratis Hjælp. Hvor den var nødvendig, blev den ydet uden Smaalighed. Vi havde undt ham en lang Livsaften, og vi vil i Taknemmelighed altid staa hans Efterladte bi, som de i vanskelige Situationer har staaet os.

Skolebestyrer *Rasmussen*, Glumsø, bragte en Hilsen og Tak for Dolleris' Virke gennem 40 Aar i Privatskolens Tjeneste.

Andre Mindetaler.

Redaktionssekretær *Hans Bagge*, Slagelse: Dolleris gik ad sine egne Stier i Undervisningen. Han fortalte og gjorde Tingene levende.

Da Finland kom i Krig, og Folket sultede og frøs, oprørtes Dolleris over Russernes Overfald og gik i Spidsen for en storstilet Hjælp til Finnerne. Den 9. April 1940 var vi samlet en lille Kreds i Bjerres Stuer. Vi var fyldte med Harmen, men Dolleris kunde tillige glæde sig over Kampen, Tyskerne maatte føre i Norge. Modigt og uforfærdet sagde han sin Mening under Besættelsen. Han hørte ikke engelsk Radio bag nedrullede Gardiner. Han bekendte sig til Vest, og han vidste, hvad det kunde komme til at koste.

Som Formand for Elevforeningen har Breve og Telegrammer fortalt mig om den Sorg, Meddelelsen om vor gamle Lærer og Skolebestyrers Død har været. Vi vil gerne — hvis Familien tillader det — give vor Tak et synligt Udslag.

Pastor *Gunnør*, Vallø (tidl. Gierslev): Der blev stille i Stuen, da Radioen bragte Dødsbudskabet. Vi følte alle, vi havde mistet noget. Dolleris var en særpræget Personlighed. At alle skulde være ens, var ham imod, hans Sans for Frihed og Ret bragte de gamle Kirkestager tilbage til Gierslev Kirke. Han fik derved gammel Uret gjort god igen. Et Menneske lever, saa længe det bliver nævnt. Anders Dolleris vil leve længe i Mindets Erindring. Hans Navn vil nævnes i mange Aar.

Civilingeniør *Karsten Munk*, Aarhus, bragte Familien Munks Tak for Hjælp i svære Tider.

Skolebestyrerinde, Frk. *Hjordtal* takkede Karen og Anders Dolleris for festlige og alvorlige Stunder, især for den Fortrøstning, der var over Dolleris i de 5 onde Aar.

Redaktør *Kofod Larsen* takkede for det smukke Billede, der var tegnet af Dolleris. Det er Ord talt ud af oprigtige Sind. Dolleris var et alsidigt højt begavet Menneske, der kunde være blevet, hvad han vilde, Kunstner,

Digter, Haandværker eller en betydelig Journalist. Han blev en fremragende Skolemand. Der er mange, der har meget at takke for. Familien mest. Tak, fordi han var det dejlige frie Menneske. Hans lyse Skikkelse og de lyse Minder vil vi bevare.

Lærer *Kæstel*, Høm, bragte Forældrenenes Tak. Det er en Lykke, at Skolen ikke er en Eksamensskole alene, men at man prøver at skabe Personligheder, som faar Øjet opladt for Aanden. Paa Børnenes og de mange tidligere Elevers Vegne, der nu er spredt ud over det ganske Land, siger vi Tak for den Aand, der lever her.

Fru *Karen Dolleris*: Jeg kan endnu ikke se, hvordan Livet skal leves uden Dolleris. Men alle de skønne Ord, der har lydt, Breve og Blomster, jeg har modtaget, har hjulpet mig meget i disse tunge Dage. Dolleris troede ikke stort om sig selv som Skolemand. Han havde tænkt at blive Læge, havde det medfølelse Hjerte med dem, der trængte til Hjælp. Han valgte at blive Lærer. Det rigeste i vort Skoleliv var, at vi kunde give Eleverne mere end Kundskaberne. Det trøster mig, at han fik en køn Død midt i sit Arbejdes fulde Kraft. Det maa jeg lære at sige Tak for. Det har været dejligt og kønt at høre gamle Elevers og Læreres Røst igen. Tak til de mange, der er rejst den lange Vej for at være med her i Dag.

Mindehøjtideligheden sluttede med „Dejlig er Jorden“.

TOVE.

Skolens Tjener, Naturens Elsker og Frihedens Talsmand

Søndag 5. September — ved Elevmødet — afsløredes
Mindestenen for Anders Dolleris. I „Sorø Amtstidende“
skriver Redaktør, Fru *Tove Pedersen*, Høng, herom
6. September:

*Paa den skønne lune Sensommersøndag i Gaar, hvor Gymnasiets
Realskolens og Eksamenskursus'ets gamle Elever var stævnet til
de aarlige Elevmøder i Høng, afsløredes ved en smuk Højtidelighed
en Mindesten for afd. Skolebestyrer Anders Dolleris.*

Den store Bauta var opstillet paa en Solskinsplet ved Realskolens Dam og stod omgivet af Efteraarets farverige Blomsterpragt. Stenen var tilhyllet med et Dannebrog. Et Højtaleranlæg sørgede for, at de mange Mennesker, der var samlet omkring i den store Have, overalt kunde høre Talerne. Der var kommen mange gamle Elever til Stede, ligesom mange Forældre fra By og Land, hvis Børn har gaaet paa Realskolen, overværede Højtideligheden.

Elevforeningens Formand, Redaktionssekretær *Hans Bagge*, Slagelse, bød paa Familiens og Elevforeningens Vegne velkommen.

Han fulgte ikke den slagne Vej.

Efter Sangen „Kærlighed til Fædrelandet“ talte Forstander *Gunnar Olsen*, Glamsbjerg. Han udtalte bl. a.:

Anders Dolleris var Idealet af en Skolemand saa nær, som det er muligt at komme det. Han var altid sig selv og krævede ikke blot Retten til sig selv, men ogsaa for andre. Han var en Forkæmper for Frihed og Demokrati. Den var en Del af hans Natur.

Ved Dolleris var der intet, der ledte Tanken hen paa en Skolemand; han fulgte heller ikke den slagne Vej. Han saa, hvad Livet kunde skænke, og han var optaget af dets Rigdom og Mangfoldighed. Egentlig skulde Dolleris ikke have været Lærer, men Opgaven i Høng tog ham fangen, og Kredsen her forstod at værdsætte hans Egenhed.

Det var en stor Arv, han i 1919 tog op efter Johs. Jørgensen. Dolleris blev ikke en Kopi af sin Forgænger, skønt Skolen fortsattes i Johs. Jørgensens Aand. Taleren omtalte Dolleris som Lærer i Fysik; hans Kærlighed til Naturen gjorde, at han var en ypperlig Underviser. Han havde dyb Respekt for hvert Ords Værdi. Hans Nekrologer over hans Venner vidner derom, men ogsaa om, at de var skrevne med en Kunstners Sans. Dolleris aabnede Perspektiver i Naturens Verden; han nøjedes ikke med at være lagttager, men han var selv Parthaver. Naturen var han en stadig Glæde, og det kunstneriske i hans Sind gjorde ham til en usædvanlig Lærer, der vil blive husket, naar andre er glemt. Dolleris følte et stort Ansvar for Skolen, men han hentede Kraft til at løse Opgaven i Kærligheden i Hjemmet. Karen og Anders Dolleris var fælles om at glemme sig selv helt og uden Forbehold, derfor blev Hjemmets Rigdom og Fylde saa stor. Anders Dolleris lyste altid af Friskhed, Uforfærdethed og Livsbeskæftigelse.

Æret være Læreren, Skolelederen og Mennesket Anders Dolleris' Minde. (Alle rejste sig.)

Han var ikke ensrettet.

Efter Sangen „Bladet i Bogen sig vender“ talte Forstander *J. H. Monrad*. Der har været talt om, sagde han, at anbringe denne Sten ved Siden af Johs. Jørgensens Bauta, som et Udtryk for deres Sammenlevethed. Men det

Tv.: Cand. mag. *Johs. Jørgensen* taler ved Afsløringen.
Th.: Skolebestyrer *Gunnar Olsen*, Glamsbjerg

er rigtigt, at Dolleris faar sin Sten herovre, fordi han i Ordets bedste Forstand var noget for sig. Han fik ikke blot en Lederstilling ved Skolen her og blev en elsket Lærer. Han betød ogsaa meget for de andre Skoler. Man var altid tryk ved at drøfte Problemerne med ham, hans Lune lyste op og gav nyt Mod. Han var den frie Skoles Mand. De mange Regler, Paragraffer og den stive Embedsmandstype laa ham og hans selvhjulpne Natur forfærdelig fjern. Han var ikke ensrettet, heller ikke i sin Undervisning. Dolleris var radikal, men ogsaa konservativ. Han holdt fast ved sin Ungdoms Ideal. Karen og Anders Dolleris repræsenterede det gamle levende Høng. Man lagde altid Mærke til Dolleris, hans Haar, Øjnene og Stemmen og hans rige Lune, der kunde gaa over i det drastiske, ja paradoksale. Han var en Personlighed og havde den stærke Sans for Poesi; han glædede sig over skønne Vers og vilde gerne glæde andre med sine. Han bevarede Sindets Varme og var rede til at hjælpe med Pung og Pen. — Livet skal leves, og nye Elever kommer til. Vi ønsker alt godt for dem, der skal føre Skolen videre.

Tak til Bidragyderne.

Efter Sangen „Moders Navn er en himmelsk Lyd“ talte Redaktionssekretær *Hans Bagge*:

— De gamle Vikinger, sagde han, rejste Bautaer paa Fædrenes Grave. Disse Sten har gennem Aarhundreder vidnet om Konger, Høvdinge og andre Stormænd, der satte Præg paa Tiden. Naar vi nu afslører Mindestenen for Dolleris, er det, fordi vi i ham har mistet en Mand, hvis Navn vi ønsker bevaret for kommende Slægter. Han var Skolens Tjener, Naturens Elsker og Frihedens Talsmand. Dolleris vilde ikke være Lærer paa Katederet, men en Vejleder, der færdedes midt mellem Eleverne. Og dog indgød han Respekt, bl. a. fordi han som Naturhistorie- og Fysiklærer beherskede Stoffet til Fuldkommenhed og kunde meddele noget videre til andre. Dolleris skrev let og flydende og havde et fint Øre for Sproget. Han kunde være blevet en fremragende Pressemand. Han bevarede hele sit Liv Hjerte for de smaa i Samfundet, og Skolen prægedes af den aandelige Rigdom, Grundtvig gav det danske Folk. Karen og Anders Dolleris var Midtpunktet ved Elevmøderne. Vi vil savne ham og bringer en Tak for det, han var for Elevforeningen.

Taleren takkede de mange Bidragydere og oplyste, at Redaktør Kofod Larsen, Aalborg, har forfattet Linjerne paa Bautaen, der er fundet i Skovene ved Ringsted. Dolleris' Søstersønner, Arkitekterne Helge Nørvig og Ib Kofod Larsen, har tegnet Inskriptionen, og Stenhugger Brinkløv har udført Arbejdet. Vi overdrager Stenen til Familien. Til sene Tider skal Bautaen minde Efterslægten om Anders Dolleris.

Langsomt gled Dannebrogslaget bort. Paa den skønne Sten staar:

ANDERS DOLLERIS
1882—1948
SKOLENS TJENER
NATURENS ELSKER
FRIHEDENS TALSMAND

Cand. mag. *Johs. Jørgensen* takkede paa Familiens Vegne og indbød til Mindesamvær.

Fru *Karen Dolleris* bragte bevæget Elevforeningen en Tak for Stenen og Mindefonden, der skal bære Dolleris' Navn. *Karen Dolleris* lagde en Buket lyserøde Nelliker foran Stenen, mange andre lagde Blomster og 25 Aars Jubilarerne en signeret Dekoration.

Mindesammenkomsten.

Ved Mindesamværet var Husmandsskolens Sal helt fyldt. Redaktionssekretær *Hans Bagge* oplæste telegrafisk Hilsen fra Red. *Kofod Larsen* og et hjerteligt Brev fra Fru Forstander *Munk*.

Et Lærerkor underholdt med smukke Sange, og flere havde Ordet.

Forstander *Bjerre* takkede Dolleris for, hvad han havde været. I Glæde og Sorg kom *Karen* og *Anders Dolleris*, vi har meget at takke dem for. Vi vil aldrig glemme vor Ven.

Cand. psyk. *Mogens Ellehammer*, København, takkede paa 25 Aars Jubilarernes Vegne. Man træffer sjældnen en Mand af Dolleris' Format. Han var fyldt med Dybde og Rigdom og øste af skjulte Kilder.

Skolebestyrer *Johs. Pedersen*, Odder:

— Mange Lærere har traadt deres Børnesko ved Skolen her. Dolleris kendte sine Lærere, men greb ikke meget ind i deres Arbejde, han vidste, at Gerningen trives bedst i Frihed under Ansvar.

Til sidst takkede Fru *Karen Dolleris* for de mange gode og sande Ord, der var talt, og rettede en Tak til de mange, der var kommet til Stede og bidrog til at gøre Dagen skøn. Fru Dolleris mindedes *Tormod Jørgensen* og *Provst Holm*, der begge er gaaet bort, og rettede en Tak til Forstander *Bjerre* og Fru *Bjerre* for den store Hjælp de altid ydede ved Elevmøderne. Tak til alle, der har været med til at sætte Stenen, og Tak for Mindefondet. Jeg ved, det vilde have glædet Dolleris, han vilde gerne hjælpe, hvor han kunde. — Vi haaber med den dygtige Lærerstabs Bistand at kunne fortsætte Arbejdet i det gode gamle Spor.

Mindesamværet sluttede med „Aldtid frejdig, naar du gaar“.

TOVE.

En Hilsen og Tak

Cand. mag. *Johs. Jørgensen* skriver:

Jeg vil gerne her i Elevskriftet rette en Tak til alle de mange, der har bidraget til at rejse den smukke Mindesten for Onkel. En Del gamle Elever var til Stede ved selve Afsløringen, men jeg ved, at mange, der gerne vilde have været med, var forhindret i at komme.

Onkel skrev engang efter et Besøg, som vi en Sommerferie aflagde i hans Barndomsegn i Thy, følgende: „Du staar efter mange, mange Aars Forløb

igen foran din Bedstefars Hus; forlængst har de stedet ham til Hvile ved den gamle, kullede Landsbykirkes Langside; fremmede bebor det, der engang var din spæde Barndoms Himmerige; de lave Stuer staar omtrent som før; selv Lugten i Huset synes at være den samme hengemte. Og hvor du ser, synes du at fornemme den kendte Skikkelse med de graablaa, faste Øjne under de hvide Bryn, den tætte Skikkelse med Alderens Is om Issen. Og som en smeltende Flod vælder Erindringerne ind over dit Hjerte og gør det varmt og bevæget.“

Denne Følelse, Erindringens Vemod, har vi sikkert alle paa et eller andet Tidspunkt mærket hos os selv. Det er for mig en ganske mærkelig Fornemmelse at vende tilbage som Lærer til den Skole, der er oprettet af min Far, til den Skole, hvor jeg har haft mit Hjem, har tilbragt hele min Barndom og selv i sin Tid har slidt Skolebænkene. Man griber ofte sig selv i midt i en Time pludseligt at være faldet i Tanker. Minderne vælder ind over en og mest lysende blandt disse Minder staar naturligvis Mindet om Onkel. Han var jo altid for os Drengene fuldkommen i Fars Sted, et af vores faste Punkter i Tilværelsen, og efterhaanden som vi blev ældre tillige en forstaaende og hjælpsom Ven. Derfor er ogsaa Savnet af ham saa stort, som det er, og det er ikke alene blandt os, der stod ham nærmest, at dette Savn føles. Det mærkes hos alle hans Venner og ikke mindst paa Skolen. Jeg tænker tit paa, naar jeg gaar en lille Tur, hvor alting her bærer Præg af ham og hans rige Personlighed. Saa meget er jo skabt her paa dette Sted af Onkel gennem de mange Aar, han havde sin Gerning her, at Skolen i lige saa høj Grad som den var Fars Værk maa siges at være hans. Gymnastiksalen blev bygget, de store Samlinger opstod, og Haven — — ja, for mig staar den altid som det smukkeste Sted i Høng.

Vi er meget taknemlige over, at denne Mindesten blev rejst, fordi den for os er et synligt Tegn paa, at Onkels Gerning har været til Velsignelse for saa mange gamle Elever, og vi er, som jeg nævnede det i min Tak ved selve Afsløringen, glade for, at den kom til at staa netop paa den Plet, hvor den staar, ovre ved Dammen, som Onkel elskede saa højt, og hvor han havde lagt saa meget af sit Arbejde. Vi vil altid her paa Skolen værne om dette Mindesmærke og ved at værne om det værne om hans Minde.

Jeg vil gerne til Slut sende en venlig Hilsen til alle gamle Bekendte med Ønsket om en rigtig glædelig Jul og et godt Nytaar. Vi glæder os til at se saa mange som muligt af jer til næste Aars Elevmøde.

JOHANNES JØRGENSEN.

Provst Holm

5. Juli 1948 døde Provst *Holm*, Finderup. Provsten var i 16 Aar, fra 1924—40, Religionslærer ved Skolen.

I „Sorø Amtstidende“ skrev Dolleris 27. Juni 1947 denne Artikel i Anledning af, at Provsten 1. Juli havde været Sognepræst i Finderup i 25 Aar:

PROVST HOLM er Vestjyde, det mærkes paa mange Ting. Havet, Klitten, Engene og Fuglelivet ved Strandsøerne derovre i Vestjylland er noget, han ofte vender tilbage til i Tankerne og giver Udtryk for. Naar han er blevet saa længe her i Finderup, skyldes det maaske ogsaa for en Del Vestsjællands aabne Natur med de vide Udsigter, Eggen omkring Tissø, den nære Strand; Reersø med sit Fugleliv og de lave Strandenge, hvor Land og Hav veksler med Aarets Tider, er ham især kær, sikkert fordi det minder om visse Egne derude i Vest mellem Ribe og Ringkøbing. Vestjyden mærkes ogsaa baade i hans Sprog og Ordvalg og i hans Lune, der ikke er uden Salt.

Naar Provst Holm er blevet saa afholdt og nyder saa megen Agtelse baade i sin Menighed og Sognet i det hele og langt ud over Landet, hvad hans mange, vidtspændende Hverv bærer Vidnesbyrd om, skyldes det, at denne Naturbund er indvævet i en Personlighed af ikke helt almindelig Art. Han er sikker og kyndig i sin Vurdering af Forhold inden for Kirke og Samfund, og med fast Udgangspunkt i sin egen Overbevisning staar han baade stærk og følsom i sin Bedømmelse af Mennesker og Tilstande. Hans mangeartede Virksomhed som Præst og Lærer for Børn og unge har givet ham et Indblik i Menneskets Mangfoldigheder, som røber sig paa mange Maader, han er paa én Gang mild og myndig i sit Forhold til andre Mennesker. Vestjydens Vennesælhed, der aldrig skjules helt af Ornatet, aabner Døre og Sind for ham, og hans Evne og Trang til bag det ydre at finde ind til Kernen i den enkelte, han i sin Gerning paa den ene eller den anden Maade kommer i Forbindelse med, er en meget væsentlig Aarsag til den Hengivenhed, der fra hans Menigheds Side bliver ham til Del i det stille.

Som Forkynder er Provst Holm ogsaa noget for sig selv. Det mærkes stærkt paa ham, at han aldrig har betragtet sig selv som færdig. Han er som Præst en arbejdende Præst. Selv om hans Interesser, som naturligt er, særligt ofres kirkelige og religiøse Problemer, mærkes det stærkt, at baade folkelige og samfundsmæssige Forhold ligger inden for hans Synsfelt og betyder meget for ham. Og over alt staar for ham det kristelige Fællesskab, uhindret af Retninger og Særstandpunkter. Han har maaske nok Blik for det, der kan skille, kirkeligt set,

Provst Holm

men han har ingen Interesse for det; for ham er det ene saliggørende en Virkelighed og ikke en separatistisk Talemaade. Derfor staar han ogsaa saa fast i sin Menighed. Og denne Stilling er øget fra Tid til anden gennem 25 Aar.

Finderup Menighed er glad for sin Præst; den takker ham paa denne Dag for hans Gerning i det lange Aaremaal og ønsker ham Lykke og Kræfter i Livet og Arbejdet i de Aar, der staar for.

ANDERS DOLLERIS.

Det stærkeste

Tale holdt ved Afslutningsfesten for B'erne 1948.

JEG LÆSTE for en Tid siden en lille Artikel, som optog mig meget den Gang, fordi den behandlede et Emne, der er bleven aktuelt i vor Tid.

Forfatteren staar en Dag paa Strøget, netop da Travlheden er størst. Folk staar i Flokkevis foran Butiksvinduerne, og Busserne har svært ved at komme frem. Pludselig kommer en Mand gaaende, som skiller sig ud fra Strømmen. Han gaar med sindige Skridt og ganske uanfægtet, man ser, han er fra Landet. I Begyndelsen ser Københavneren medlidende efter ham, men Medlidenheden bliver efterhaanden til Misundelse. „For her farer vi rundt,“ siger han, „og har saa travlt med alt muligt, som vi absolut skal have naaet, og hvad naar vi saa? En hel Masse overflødige Ting.“

Imens tager Landboen det med en knusende Ro og naar alligevel, hvad han skal naa. Ja, han naar mere end det, noget meget væsentligt — *at leve*. Han har Tid til at glæde sig over Foraaret, der pibler frem, Tid til at leve sig sammen med den Natur, der kan præge et Menneskesind, Tid til at tænke over Tingene.

Mon Forfatteren har Ret i sine Betragtninger? Ser vi ikke i vor Tid mange nervøse Mennesker ude paa Landet, selv blandt Bønderne? Jeg har mødt mange, som engang har hørt hjemme paa Landet; saa drog Storbyen dem, og siden vil de ikke for nogen Pris tilbage. Det raske Liv, de mange Fornøjelser har taget dem fangen. Men midt i Støjen har de mistet Evnen til at være stille, og dermed er de gaaet Glip af det, som kun groer i Stilheden. De har mistet Sjælen. De har glemt, hvor dejligt Lærken kunde synge en dugfrisk Sommermorgen, glemt alt det rige og skønne, man fik ganske gratis ude paa Landet, for det jagende Liv i Byerne. — „Fik du købt de Rester?“ „Har du faaet Biografbilletter til i Aften?“ o. s. v. — Saadan stykker de deres Dage ud. Og de ser ikke, at det, som driver dette hæslæsende Jag, er Angsten, Angsten for at sidde hjemme alene en Aften med en Bog, Angsten for Tomheden i deres Sjæl, et haabløst Forsøg paa at flygte fra sig selv.

Jeg kommer til at tænke paa et Brev, som min Mand engang skrev til mig fra Aalborg. I dette kommer han med dette Udbrud: „Tænk, at jeg engang har levet her. Nu vilde jeg gaa til, hvis jeg skulde tilbringe mit Liv paa Brostenene mellem snakkende Mennesker!“ Ja, sandt er det, at Livet i

Byen byder ikke de Muligheder for et sundt Menneskeliv som Livet paa Landet. Det har sin egen Rytme, og den kan være fin, hvis man er i Stand til at opfatte den.

Men er det nu ikke gaaet saadan, at vi i Krigsaarene og indtil nu har faaet noget af denne Rastløshed, som jeg vil kalde en Pest for Menneskene, ud over *hale* Landet? Har den ikke sneget sig ind i mange Hjem, er den ikke kommet indenfor hos alle Stænder? Er det ikke tit svært, selv for Landboere, at staa stille og lytte, bare for en liden Stund, til den Livets Rytme, som klinger til os gennem Naturen, naar vi har Øre for den, og gerne skulde lyde til os i vort Arbejde. Har mange af os ikke alt for travlt, saa vi bliver revet ud i den Malstrøm, der ødelægger det bedste for os?

Nu skulde Arbejdet jo ikke gøre Mennesker fortravlet, det er en Misforstaaelse at tro det — for Arbejdet i sig selv er den store Velsignelse for Mennesker. Men bliver man en Slave af sit Arbejde, saa man ingen Glæde har af det, aldrig hviler i det, men skal søge sine Glæder uden for Arbejdstiden, eller bliver det de ligegyldige Ting, som man absolut *skal* naa, saa er det, at man kommer ud i Moradset. Da bliver Livet som en Maskine for disse Mennesker, de naar aldrig at sætte sig et Maal, de driver bare med. De faar ikke Tid til at staa stille og tænke selv eller lytte til Livets Melodi; de faar ikke Tro paa noget, men kommer til at høre til denne rodløse Slægt, som har vokset sig stor gennem de sidste Aar.

Kære unge Venner! Jeg vil haabe, at I aldrig kommer til at høre *til den rodløse Slægt*. Nu har I naaet det Maal, I satte jer her, og naaet det ved jeres eget solide Arbejde. Jeg glæder mig paa jeres Vegne til, at I snart kan ryste Eksamensstøvet af jer *og igen have Tid til at tænke paa andet end jer selv*. „Har Maalet man naaet, sætter straks man et nyt!“ synger Hostrup — ja, det gør en sund Ungdom; den sætter sig Maal, som den skal naa paa den store Rejse gennem Livet.

I gamle Dage fik man en Rejsesæk med sig, naar man drog ud paa en lang Rejse, og den kunde blandt andet rumme mange gode Ting, som man kunde vederkvæge sig ved undervejs. Vi haaber, at I maa faa saadan en Rejsesæk med hjemmefra med megen værdifuld Kost, og at I ogsaa, ud over jeres Eksamen, har noget at putte i Lommen herfra. Især vil jeg ønske jer, at I her har lært, hvad det vil sige at staa stille og lytte, har lært Glæden ved at arbejde, Glæden ved at kunne tænke selv, men at I ogsaa samtidig har lært „at have Øjet opladt for alt stort og skønt herneden“, det mindste som det største i Tilværelsen, og at I forstaa Brorson, naar han udbryder:

„Hvad skal jeg sige? Mine Ord vil ikke meget sige;
o, Gud! hvor er din Visdom stor,
din Godhed, Kraft og Rige.“

Jeg vil — i Dolleris Navn — gerne have Lov at slutte med et lille Digt, skrevet af den svenske Forfatter Pär Lagerkvist. Jeg synes, at det giver Udtryk for saa meget af det bedste, vi fik Lov at dele i vort lange Samliv, Dolleris og jeg, og I vil vist ligesom fornemme hans Røst igennem Digtet. Det lyder oversat saaledes:

Det gælder om aldrig at glemme Livets varme Kilder, ej at tømme Menneskehjernerne for Mildhed, ikke forhærde dem imod Kærlighed. Ikke at skille os fra de dybe Floder, som alene giver vort indre Liv Mening og vier det til gode Magters Ven. Umistelig for Livet er dets Rede, hvori det bor og har hjemme. Det vilde snart forgaa i Stormens Vrede, om dette varsomt opbyggede Net, der omslutter det, blev slidt i Stykker. Alting hviler som paa en hemmelig Grundvold af Æmhed, som med Varme gennemstrømmer alt levende og mildt hegner det. *Det, som har den største Magt paa Jorden, er ikke Sværdene, nej, det, som er stærkest i Verden, er varmt og blødt. En Favn, et Skød, et Hjertets dunkle Bo. Fyldt af sin Varme er den dybe Aand, varm er den stille slidte Moderhaand — alt, som faar Livets Spirer til at gro.*

KAREN DOLLERIS.

Til Jens P. Jensen

paa hans 80=Aars Dag den 20. November 1941

Højskolelærer J. P. Jensen, vor og Skolens trofaste Ven igennem de mange Aar, vi har arbejdet i Høng, døde kort før Jul sidste Aar. Han vil være kendt af mange gamle Elever fra Johannes Jørgensens Tid.

Melodi: Langt højere Bjerge

HVOR AGEREN breder sig frodig og skøn
helt ud til de blaanende Vige
med duvende Korn og med Kløveren grøn,
med Duft fra det blomstrende Dige,
hvor Aasen sig rejser til Skyernes Rand,
der ligger den dejligste Plet i vort Land.

Der vaktet til Live en folkelig Vaar;
det drypped fra Ygdrasils Grene
med Frugtbarhed ud over Hytte og Gaard,
fra Mimer løb Vandene rene
som læskende Væld over Ageren ind
med Grøde til Muld og til Menneskesind.

Derfra steg din Længsel mod Drømmenes Strand,
hvor herligt sig Tinderne højner,
mod Aandens uendeligt vidtstrakte Land,
som Ungdommen frydefuldt øjner;
der vandred du ind med din Drøm, med dit Haab:
du fulgte dit Kald, og der fik du din Daab.

Af Haabet blev Liv og af Drømmene Daad,
 af Kaldet blev Manddommens Yrke;
 og altid du havde til Lyssindet Raad
 og altid til Trofasthed Styrke;
 du fulgte med Frejdighed Fremgangens Vej,
 saa trælsom for mange, men ikke for dig.

Selv hørte du hjemme i Fremtidens Land,
 hvor ingen sit Aasyn skal dølge;
 du færdedes frit der som hjemmevant Mand
 med Ungdommens Skarer i Følge,
 hvor Sandhed og Ret stod i Hjerterne brændt
 og Frihedens Lys var i Sindene tændt.

Du øved din Gerning i Stilhed og Tro,
 og ved den skal Hjerterne næres;
 med den vil en Fremtid for Folket der gro,
 hvor Freden og Friheden æres;
 thi den, der har saaet med Saga og Sang,
 er med i den Dagning, der kommer engang.

ANDERS DOLLERIS.

Frk. Ulla Nielsen

LIGE DA ELEVSKRIFTET skal i Trykken, kommer Budskabet om Fr. Niensens Død pludselig til os. Hun havde ligget syg en Tid af Lungebetændelse, uden at vi vidste det, og en Blodprop fik Hjertet til at standse

Uventet kom Døden ikke, hverken for hende selv eller os, som kendte hende godt. Da hun i September slog sig til Ro hos os efter Elevmødet, var hun tilsyneladende kvik, og alle de gamle Elever fandt hende uforandret. Men for mig stod det klart, at det hurtigt kunde være forbi. Hun magtede ikke længere, hvad hun gerne vilde, og ustandselig maatte hun tage Piller for Hjertet. — Nu er en lang Arbejdsdag i Skolens Tjeneste sluttet.

Frk. Nielsen kom fra et Hjem, hvor gammeldags Familiehygge og Hjemliv herskede, hvor man havde Pligtfølelse, Nationalfølelse og god Vilje mod andre. Det blev Egenskaber, der ogsaa kom til at præge hende. Men hun

Fru Dolleris', Skolebestyrer Johs. Pedersen,
 Odder, fh. Høng, og Frk. Ulla Nielsen.
 Billedet er fra Elevmødet i Sommer

havde tillige i sig en Længsel efter at komme ud i den store Verden, efter at opleve noget. Og Forældrene holdt hende ikke tilbage, men gav deres Minde til, at hun, ganske ung, rejste til England, hvor hun fik Plads som en Slags Barneplejerske i et Herskabshus, et Hjem, der var meget forskelligt fra hendes Barndomshjem, men hvor hun alligevel faldt til og fik Venner for Livstid. — Hjemkommen fra England tog Frk. Nielsen Translatørekseramen. Men hendes Kærlighed stod til Børn, og hun valgte Lærerindegerningen, først i et Privathjem, senere i en Smaabørnsskole

i Klampenborg, og endelig havnede hun 1910 i Høng, hvor hun i 32 Aar fik en Lærergerning, indtil hun i 1942 maatte opgive den paa Grund af daarligt Hjerte. Hun var opslidt.

Det blev hende for Alvor en Lærergerning. Med hver Tøddel i sig levede og aandede hun for Eleverne; hun nøjedes ikke med at give dem Kundskaber, men søgte af alle sine Evner at være Pædagogen og Vennen, der gerne vilde hjælpe baade store og smaa Elever til at blive gode og ærlige Mennesker, som skulde finde sig en Plads i Livet, hvor de kunde gøre Gavn og blive til Glæde for andre.

Som Kollega var hun den bedste, man kunde faa, hjælpsom og uegenlyttig med en stor Evne til at virke samlende. Flere Læreraspiranter har Frk. Nielsen taget under sine beskyttende Vinger, og vi er mange, som aldrig glemmer hendes smaa Gilder. Hun vilde gerne skabe Fest i Dagliglivet, og hun forstod det. Disse Gilder var igen et Udslag af hendes gode Hjerte, men de havde et bestemt Maal ud over det øjeblikkelige: at binde os sammen, at faa os til at føle, vi var i samme Vogn og arbejdede for det samme — *Skolen*. Hun havde et dejligt Humør og kunde være lystig, ja næsten kaad mellem de unge; men samtidig virkede hun som Kammerat opdragende og gav Mod til de forsagte.

Frk. Nielsen kendte ikke til at gøre Forskel paa dem hun fik med at gøre. For hende var enhver, rig eller fattig, lige god, blot hun bag hans Virke

fandt en ærlig Vilje. — For os, der gennem de mange Aars Arbejde ved Skolen, først som Kolleger, senere som Ledere af Skolen, blev Frk. Nielsen *Vennen*, som med en Trofasthed, der ikke kendte Grænser, tog sig af alt, som angik vort og Skolens Vel. *Vi og Skolen skylder hende en stor Tak.* Ved sit pligtopfyldende Sind, sin Trofasthed, Ærlighed og Hjælpsomhed mod os, men ikke mindst ved hendes store Kærlighed blev hun for vort Hjem og vore Børn den gode Kvinde, som vi følte Tryghed ved. Til det sidste var hun rørende i sin Omhu for os.

Vi vil bevare hende i taknemlig Erindring og værne om hendes Minde, saalænge vi formaar.

KAREN DOLLERIS.

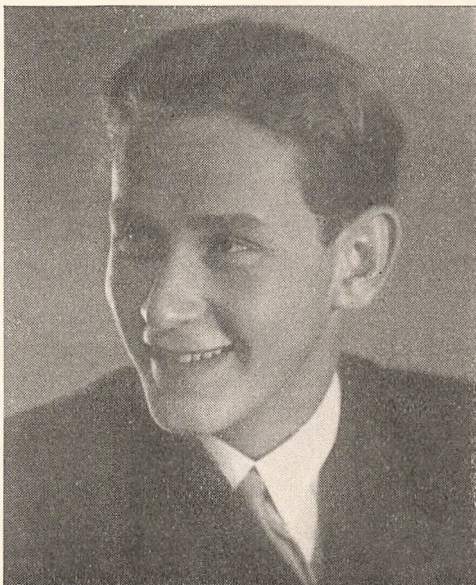

Dødens Høst

ALDRIG HAR Døden gjort rigere Høst i vor Vennekreds end i sidste Skoleaar.

Ogsaa Jens Buurgard Nielsen, Søn af Lærer Nielsen, Gierslev, var blandt de mange, som faldt. Midt i den dejlige Sommertid, hvor alt lovede en rig Høst, blev han revet bort fra dem, som havde sat deres Haab til ham, og fra hende, som havde lovet at dele Livet med ham. I hans Hjem, hvor han var eneste Søn, er der nu en tom Plads, som aldrig fyldes.

Jeg ser ham tydeligt for mig, naar han en mørk Vintermorgen traadte ind i Skolens sparsomt oplyste Gang. I det friske Drengensigt lyste et Par gode, levende Øjne, og Humøret var højt, selv om Kulden kunde være streng paa den lange Tur. Der stod altid som en forarsagtig Blæst omkring Jens; den gjorde det af med al Forsagthed og skabte i ham noget kraftigt og sundt. Han var en rigtig Dreng, aaben af Natur, en god Kammerat og Forældrenes store Glæde. Hvor han

Jens Buurgard Nielsen

kom, lyste han op. Og dette foraarfriske ved ham fulgte ham op igennem Aarene. Han lod sig ikke kue af den snigende Sygdom, end ikke det lange Sygeleje tog Modet fra ham, han haabede til det sidste.

Saadan vil vi gerne mindes ham her paa Skolen. — Ære være hans Minde.

KAREN DOLLERIS.

Ulf Christensen

EFTER AT Ulf Christensen havde taget Eksamen fra Høng Realskole i 1940, arbejdede han en Tid paa et Kontor, hvorefter han begyndte at læse til Lærereksamen paa Vordingborg Seminarium. Det var i disse 5 Seminarieaar, Ulf udviklede sig fra Dreng til Mand, og det var ved det daglige Samvær med ham, at alle vi, der lærte ham at kende, kom til at sætte Pris paa ham for hans redelige og godhjertede Færd, for hans stille og afdæmpede Væremaade i det daglige og for hans stædige Tro paa det godes Sejr. Ulf var i Besiddelse af gode Evner, og det var med Glæde, vi overværede de Timer, hvor han underviste de smaa. Hvor kunde han gribe og fængsle dem, naar han med sit betydelige

Tegnetalent illustrerede de Eventyr, han paa sin lune, fornøjelige Maade fortalte, og hvor kunde han faa sine Kammerater til at lytte og diskutere, naar han fortalte om sine Drømme om at komme ud i Verden og se sig om, naar Eksamen var overstaaet. I Hjemmet i Skellebjerg Skole saa vi — hans Kammerater — Ulf som den gode Søn, der hos en kærlig Far og Mor nød Fridagene i fuldt Maal, enten alene eller sammen med Kammerater fra Hjemmen eller fra Vordingborg.

Efter at Ulf havde taget en fin Lærereksamen, maatte han aftjene sin Værnepligt ved Livgarden, og det var i disse Aar, den ellers saa stærke Gut fik sit Knæk.

Efter endt Tjeneste blev Ulf ansat som Lærer ved Vordingborg Skolevæsen fra Maj 1947, men allerede den 24. Maj, altsaa knap en Maaned efter, blev Ulf alvorligt syg og indlagt paa Fakse Sygehus. Her stred han en tapper, men forgæves Kamp mod Sygdommen, der den 25. Maj 1948 endte med Døden.

En haabefuld ung Mand var ikke mere, men blandt hans Kære lever Mindet om en god Søn, en omsorgsfuld Kæreste og en trofast Ven. Æret være hans Minde!

H. MØLLER.

Redaktør *Hans Pedersen*, „Sorø Amtstidende“, Høng, som døde 25. januar, havde kæmpet med sygdom i mange år. Skønt han kun blev knapt 53 år gammel, kan man vist om ham bruge det udtryk, som man ellers kun anvender om gamle mennesker: døden udfriede ham af hans lidelser. En slem hovedpine plagede ham gennem adskillige år, og dertil kom et følsomt sind, som krigen og andre ydre påvirkninger gjorde et stærkt indtryk på.

Hans Pedersen var gårdmands-søn fra Dalby ved Gørlev. Efter at have taget realeksamen, lærte han journalistik ved „Sorø Amtstidende“. Sin manddomsgerning øvede han ved „Bornholms Tidende“ i Rønne, hvor han var redaktionssekretær over 20 år. Det var sygdommen, som tvang ham bort. Hans Pedersen kom til at elske klippeøen og bornholmerne. I artikler og digte gav han smukt og velklingende udtryk for sine følelser, og der er ingen tvivl om, at de var gensidige. H. P., som han kaldtes, havde en stor plads i hjerterne hos den lille ø's befolkning. Næsten alle kendte i hvert fald

Hans Pedersen

hans artikler, mange var personlige venner. — Sine sidste år tilbragte han i Vestsjælland. 1939 flyttede familien til Reersø, og Hans Pedersen tog sin afsked med pension. Nogle år i det friske klima derude rettede ham imidlertid op. Han fik igen arbejdsevnen tilbage. I 1944 kom han tilbage til „Sorø Amtstidende“, først som udenrigsmedarbejder, fra november 1945 som redaktør i Høng. Han præsterede igen det helt udmærkede. Hurtig og pålidelig, velorienteret og velskrivende. Måske har han budt sig for meget. I hvert fald kom sygdommen igen. Denne gang var der intet at stille op. Det blev den sidste kamp, de sidste lidelser.

Vi, der arbejdede sammen med ham, bevarer mindet om et fint og elskeligt menneske.

H. B.

Indsamlingen til en Mindefond

I Maj Maaned udsendte Elevforeningens Bestyrelse en Anmodning til alle de gamle Elever, hvis Adresser, man kunde faa. Det hed heri bl. a.:

„Siden skolebestyrer Dolleris' pludselige død 1. april har adskillige gamle elever overfor elevforeningen fremsat ønske om, at vi fik lejlighed til på een eller anden måde at sætte vor gamle lærer og skoleleder et minde.

Efter forhandling med familien er det bestemt, at dette minde bliver en legatfond, hvis renter skal anvendes til understøttelse af elever på skolen. Vi mener os i god overensstemmelse med mange andre gamle elever, når vi hermed åbner mulighed for at yde et bidrag til denne mindefond.“

Senere fik Bestyrelsen fra flere Sider Anmodning om for en Del af Midlerne at rejse en Mindesten for Dolleris, og denne Tanke vandt almindelig Tilslutning ved Generalforsamlingen. Der er ialt indgaaet til Mindefonden 3837,50 Kr. Efter at Udgifterne ved Indsamlingen (Porto og Tryksager) 104,80 Kr. og ved Stenens Rejsning 1200 Kr. er fradraget, er til Rest blevet 2532,70 Kr., som er indsat paa en Bankbog, hvis Renter skal uddeles efter nærmere Bestemmelse af et Udvalg bestaaende af en Repræsentant for Familien, en Repræsentant for Skolens Lærere og en Repræsentant for Elevforeningen. En Fundats for Mindefonden vil blive udarbejdet. Nærmere herom i næste Aarsskrift. Vi takker paa det hjerteligste de mange Bidragydere, hvis Navne opføres nedenfor i alfabetisk Rækkefølge:

Frk. Else Aagesen, Slettemosegaard, Høng. Skoleinspektør L. Agerskov, Aabyhøj. Jakob Albrechtsen, Stibjerggaard, Askeby, Møn. Carl Ancher-Jensen, Tjørnelunde, Ruds Vedby. Bogholder E. Fabricius Andersen, Kettevej 51, Valby. Erik Fabricius Andersen, Kettevej 27, Valby. Murersvend Knud Andersen, Blæsinge, Havrebjerg. Kr. Andersen, Lindegaardsvej 7, Ballerup. Stig Andersen, Braade Forskole, Braade. Stud. polit. Frk. Eva Ankerstrøm, Friskolen, Forlev. Redaktionssekretær Hans Bagge, Sorø Amtstidende, Slagelse. Fru Karen Belling, Bildsø, Slagelse. Knud Belling, Bildsø, Slagelse. Frk. Eva Bernholm, Slotsalléen 47, Slagelse. Frk. Sigrid Birch, Buerup, Jyderup. Lærer Knud Bjerre, Centralskolen, Tølløse. Fru Solvejg Aakjær Bjerre, Faaborg. Overingeniør Sigurd Bjørn, Emiliekildevej 50, Klampenborg. Ingeniør Trygve Bloch, Finsensvej 37 A, 5., Kbh. F. Dr. phil. Frk. Inger M. Boberg, Pragtstjernevej 7, Kbh. N.V. Fru Gerda Bonde, Andelsmejeriet „Central“, Bornholm. Fru Thea Brander, Finland. Cand. mag. S. Brinkhard, Smedetofte 38 St., Kbh. N.V. H. Bundgaard, Frederiksdalsvej 78, Virum, Lyngby. Frk. Annelise Chemnitz, Strandvej 9, Høng. Frk. Kirsten Chemnitz, Strandvej 9, Høng. Frk. Alice Christensen, Vestre Havnevej 16, Kalundborg. Kommunekasserer Chr. Christensen, Hjørring. Smedemester E. Christensen, Smede- og Maskinværkstedet, Sæby, Høng. Helmer Christensen, Sæby, Høng. Jens Aage Christensen, Vesterheden, Vraa. Prokurist Jørgen Christensen, Fortunstræde 4, Kbh. K. Trafikelev Mogens Christensen, Sorøvej, Ruds Vedby. Frk. Vera Christensen, Sæby, Høng. Kontorist Holger Christiansen, Valbyvej 40, Slagelse. Frk. Julie Christiansen, Holbergsgade 49, Slagelse. Fru Marie Charistensen, Solbjerg Brugsforening, Havrebjerg. Poul Gert Christoffersen, Jerslev. Familien Clausager, Havrebjerg. A. Djurhuus, Færøerne. W. van Deurs, Frugtparken 7, Gentofte. Laboratorieassistent Frk. Vibeke Due, Frederiksgade 15, Aarhus. Lærer Vagn Dybkær (Nyhus Skole), Adr.: Graasten Bank, Krusaa, Padborg. Frk. Ellen Dyhr, Hans Tausensgade 20, Slagelse. Fru Eleonora Ebbesen,

Stignæs Skole, Skelskør. Sognepræst Hans Ebbesen, Døstrup, Sdrj. Karl Johan Elhauge, Ruds Vedby. Inger og Fr. Ellum, Gl. Køge Landevej 276, Valby. Familien Enghave, Gørlev S. Frk. Ruth Fagerlin, Vester Løve, Løve. Fru Sigrid Fogh, Klejtrup Skole, Hobro. Dyrlæge I. Chr. Fogt, Svenstrup, Als. Frk. Astrid Frandsen, Kornumgaadd, Tjørnelunde, Høng. Frk. Ellen Frandsen, Kornumgaard, Tjørnelunde, Høng. Frk. Bente Frimann, Tranevej 16, Høng. Gdr. C. E. Gabe, Gierslev, Løve. Civiling. A. Glens, Rio de Janeiro, Brasilien. Dommerfuldmægtig Asbjørn Grathe, Bakkevej 5, Svendborg. Købmand H. Grand, Kontorforsyningen, Næstved. Lærerinde, Frk. K. Grodal, Hvalsø. Lærer Guld, Borød Skole, Sorø. Inspektør, cand. mag. Erik Halager, Stavangervej 20, Esbjerg. Fru Agnes Hansen, Nygade 8, II, Brønderslev. Disponent Alex Wittrock Hansen, Høng. Ancher N. Hansen, Klosterbanken, Sorøvej, Slagelse. Fru Anna Hansen, Skovsøen 31, Bagsværd. Frk. Bertha Hansen, Kronprinsensgade 4, 5, Kbh. K. Frk. Birgit Brinch Hansen, Gørlev S. Ebbe Brinch Hansen, Gørlev S. Uffe Brinch Hansen, Gørlev S. Frk. Kirsten Brinch Hansen, Gørlev S. B. E. Toftager Hansen, Bøgesøhus, Bøgesø. Dagny og Svend Svindt Hansen, Præstegaarden, Ingstrup. Ellen og Rasmus Hansen, Kommuneskolen, Højer. Læge E. Joachim Hansen, Amtssygehuset, Haslev. Stud. polyt. Flemming Rønholt Hansen, Hovedgaden 29, Høng. Grosserer Frode Hansen, Conradineslyst, Ruds Vedby. Frk. G. Guldborg Hansen, Ebeltoft. Frk. G. Ravnholt Hansen, Asnæs. Dyrlæge H. A. Hansen, Præstø. H. Borgen Hansen, Norgesgade 21, Esbjerg. Harald og Ebba Hansen, Finderup, Høng. Manufakturhandler Henning Toftmann Hansen, Høng. Frk. Inge Hansen, Sct. Pedersgade 24, Slagelse. Frk. Inge Hansen, Søgaard, Gørlev S. Danselærerinde Frk. Inger Toftmann Hansen, Høng. Frk. Ingelise Hansen, Møllegaarden, Gierslev, Løve. Frk. Inger Marie Hansen, Maglegaard, Høm, Ringsted. Gdr. Johs. Hansen, Hjorthøj, Ruds Vedby. Kaj Stecher Hansen, Damme, Askeby. Forstander Knud Hansen, Bygholm, Horsens. Trafikmedhjælper Knud Hansen, Forsøgsstationen, Høng. Lis og Inge Hansen, Kontantforretningen, Gørlev S. Fru Marie Doose Hansen, Nitivej 5, I, Kbh. F. Svend Aage Wiberg Hansen, Slagelsevej, Ruds Vedby. Gdr. Viggo Hansen, Bøget, Præstø. Fru Bodil Hermansen, Kirkevej 21, Charlottenlund. Frk. Hjortdal, Høng Privatskole, Høng. Frk. Jenny Holm, Korshøjgaard, Overlade, Aars. Fuldmægtig, cand. jur. Stig Holm, Flidsagervej 12, Valby. Cand. mag. N. Holtze, Sophus Schandorphsvej 26, Kgs. Lyngby. Lærer H. Hougaard, Sotofte 23, Gentofte. Frk. Asta Høgsbro, Birkevej, Ruds Vedby. Fru Agnes Jacobsen, Kr. Stillinge, Slagelse. Landinspektør E. V. Jacobsen, Njalsgade 18, Kbh. S. Fru Else Jacobsen, Roarsvej 8, Roskilde. Dr. phil. Aksel Tovborg Jensen, Bülowvej 12, Kbh. V. Læge Anders Jensen, Hobro. Lærerinde Frk. Anna Jensen, Irmingsergade 12, 5, Kbh. Ø. Bent Egede Jensen, Herslevgaard, Høng. Eigil Nedergaard Jensen, Vandværksgaarden, Gørlev S. Erling Jensen, Gaasebæksvej 4, Valby. Postelev Frk. Eli Hansen, Postkontoret, Kalundborg. Frk. Else Jensen, Vejrbæk, Dianalund. Harald J. Jensen, Damme, Askeby. Kornet H. J. Nedergaard Jensen, Jysk Dragonregiment, Randers. H. O. Jensen, Horserød, Helsingør. Frk. Inge Jensen, Nationalhaven, Gørlev S. Frk. Inger Jensen, Kilehuset, Ruds Vedby. Frk. Ingrid Jensen, Centralbiblioteket, Esbjerg. Frk. Jytte Bjerre Jensen, Ø. Fiskbæk, Gudum, Vestj. Kaare Jensen, Højerup, St. Heddinge. Frk. Kirsten Jensen, Jerslev S. Kr. Jensen, Rye, Gørlev S. Lærer Jensen, Svebølle. Niels Vig Jensen, Fengersvej 37, Odense. Kommunalæge Rasmus Jensen, Fejø. S. Tovborg Jensen, Grundtvigsvej 2, III, Kbh. V. Frk. Sigrid Jensen, Hedebo, Havdrup. Kontorist Frk. Tove Nedergaard Jensen, Svineslagteriet, Slagelse. Lærer Wagner Jensen, Høng. Civilingeniør J. Jochumsen, Krogshøjvej 22, Bagsværd. Boghandler Ejlf Johansen, Toftlund. Frk. Gudrun Johansen, Vinkelvej 1, Benløse, Ringsted. Henning Johansen, Odinsvej 1, Høng. Frk. Lizzi Johansen, Løve. Verner Johansen, Nr. Asminstrup. Erling Jørgensen, Bispegaarden, Lejre. Fru Hedvig Teglggaard Jør-

gensen, Slagelse. J. Jørgensen, Nydamsvej 15, Bagsværd. Cand. jur. Karl Jørgensen, Buddinge Hovedgade 124, I, Søborg. Fru Marie Jørgensen, Mejeriet, Løve. Dyrslæge N. Jørgensen, Ø. Jølby, Erslev. Professor M. O. Jørgensen, Polyteknisk Læreanstalt, Kbh. K. Frk. Ruth Jørgensen, Høng Hede, Høng. Adjunkt T. Jørgensen, Nylandsvej 83, Kbh. F. Sparekasseassistent, stud. jur. Thorkild Jørgensen, Frederiksborggade 30, Kbh. K. Fru Viola Jørgensen, Dr. Christiansensvej, Dianalund. Prokurist Johs. Kjeld, Normasvej 37, Valby. Jørgen Kjædegaard, Privatbanken, Kbh. K. Frk. Birthe Klausen, Birkevej 5, Dianalund. Sognepræst A. Kjeldgaard Knudsen, Seem, Ribe. B. Knudsen, Hvidovrevej 259, I tv., Valby. Frk. Inge W. Knudsen, Terløse Mejeri, Skellebjerg. Kirsten og Sigurd Kramer, Højskolen, Ry. Fru Annie Kristensen, Strandvej 7, Høng. Overassistent A. F. Kristensen, Bondehavevej 96, Bagsværd. Frk. Bodil Rutkjær Kristensen, Vester Søgade 68, 3, Kbh. K. Gunner Kristensen, Vester Løve, Høng. Frk. Jytte Kristensen, Høng Kino, Høng. Jørgen Anthon Kristensen, Langdyssegaard, Bødstrup, Slagelse. Hans Anthon Kristensen, Vigogaard, Gierslev, Høng. Tonny og Kr. Kristensen, Kagerup Station. Landinspektør Emil Krog, Badstuestræde 7, Kbh. K. Frk. Anne Lise Kæstel, Høm, Ringsted. Frk. Birgit Kæstel, Høm, Ringsted. Fru Eileen Lambertsen, Istedgade 121, II, Kbh. V. Apoteker Axel Lannung, Ewaldsensgade 6, 3, Kbh. F. Landsretssagfører Hermod Lannung, Skindergade 32, Kbh. K. Sven og Jeanette Lannung, Amager Boulevard 127, 5, Kbh. S. Landsretssagfører Albert P. Larsen, Høng. Redaktør A. Kofoed Larsen, Bakkevænget 13, Aalborg. Fru Helene Larsen, Politikontoret, Stubbekøbing. Købmand Johs. Larsen, Ll. Høng, Høng. Direktør Karl Larsen, Humlevænget 11, Nyborg. Fru Ragnhild Hansen Larsen, Roskilde. Frk. Eva Falk Lauridsen, Askvad Skole, Jyderup. Grosserer Aage Lavsén, Holmstrup. Lærerinde Frk. Anne Lindholm, Høng. Børge, Rita og Gunvald Lundemose, Herslev Skole, Høng. Afdelingssygeplejerske Frk. Doris Madsen, Ort. Hospital, Hans Knudsensplads 3, Kbh. Ø. Frk. Else Madsen, Brøstrup, Rødning. Frk. Gerda K. Madsen, Nebsager, Hornsyld. Herdis og H. K. Madsen, Østergade 5, Esbjerg. Frk. Inge Madsen, Sæbeforretningen, Høng. Sognepræst J. Madsen, Nr. Saltum. Fru Valborg Stahl Madsen, Sæbeforretningen, Høng. Frk. Ingelise Mathiesen, V. Løve Skole, Høng. Kommunalærer E. Seest Mogensen, Nysted. Aage Mortensen, Dyremosegaard, Høng. Fuldmægtig, cand. polit. D. Munk, Vognmandsmarken 16, Kbh. Ø. Fru Munk, tidligere Høng Gymnasium. Læge H. Munk, Lemvig. Civilingeniør Karsten Munk, Ove Gjeddesgade 4, Aarhus. Fru Astrid Mygind, Sygehuset, Skive. Aage Møller, Agersø. Lærerinde Fru Anna Møller, Høng. Lærer Henning Møller, Høng. Signe Møller, Lindevej 4, Holbæk. Kaptajn E. Mørch, Gl. Tølløse, Tølløse. Lærer Karl Nielsen, Toksværd, Holme Ølstrup. Sognepræst Edvard Nielsen, Veterslev, Vrangstrup. Ellen og A. Kousgaard Nielsen, Fasanhaven 29, Gentofte. Fru Ellen Steen Nielsen, Gl. Kongevej 93, I, Kbh. V. Købmand E. Nielsen, Snarebakken, Ruds Vedby. Ingeniør E. Tormod Nielsen, Skolebakken 38, Virum, Lyngby. Fru Elisabeth Nielsen, Maskinfabrikken, Ruds Vedby. Ernst Nielsen, Bjerge, St. Fuglede. Fru Esther Nielsen, Carlsberg Depot, Høng. Chief engineer Franz Czermak Nielsen, 1421 North Broadway, Baltimore 13 Md., U. S. A. Frk. Grethe Baunegaard Nielsen, Præstemarken, Rerslev, Ruds Vedby. Maskinmester Gunner Czermak Nielsen, Jydeholmen 28, Vanløse. Bankelev Henning Nielsen, Gl. Torv 3, II, Slagelse. H. K. Nielsen, Carlsberg Depot, Høng. Bibliotekar Frk. Inger Bøgelund Nielsen, Biblioteket, Vejle. Jens Flemming Nielsen, Nr. Voldgade 21, II, Kbh. K. Frk. Karen M. Nielsen, Syvbæk, Høng. Frk. Kathrine Nielsen, Femhøjsgaard, Vig St. Frk. Lillian Nielsen, Høng. Laur. Nielsen, Bromme, Munkebjergby. Leo Nielsen, Søgade 10, Sorø. P. V. Nielsen, Holmen Skole, Kvissel. Frk. Ruth Nielsen, Rerslev, Ruds Vedby. Forstander Svend Nielsen, Raagelund, Marslev. Adjunkt Thv. Nielsen, Tirsbækvej 9, Vanløse. Frk. Tove Holst Nielsen, Toftevej 1, Høng.

Fabrikant Viggo Nielsen, Høng. Frk. Ulla Nielsen, Faaborggade 1, II, Aarhus. Norman Nissen, Ferslev Mark, Skibby. Cand. mag. Knud Norberg, Georginevej 7, Kbh. S. Fru Ellen Norberg, Georginevej 7, Kbh. S. Fru Harriet Nygaard, Staalvængegaard, Langebæk. E. Nysted-Christensen, Holbæk. V. og G. Nørby, Høng. Stud. med. Aage Olsen, Knudstrup, Løve. Anna Olsen, V. Boulevard 4, Kbh. V. Asger Olsen, Vetterstev, Vrangstrup. Frands Olsen, Nørregade 46, Tønder. Forstander G. Olsen, Fri- og Efterskolen, Glamsbjerg. Karl Olsen, Hovedgaden 22, Høng. Skovgaard Olsen, Rødding. Fru Lis Ottesen, Hovedgaden, Høng. Lærerinde Anna Pedersen, Vraaby Skole, Haarlev. Gdr. Asger Pedersen, Landsbjerggaard, Korsør. Fru Astrid Pedersen, Fyrhøjvej 27, Kgs. Lyngby. Bogholder Chr. Pedersen, Algade 53, Vordingborg. Frk. Ellen Pedersen, Rødstensgaard, Holmstrup, Slagelse. Frk. Else Pedersen, Hedebogaard, Solbjerg, Høng. Frk. Eny Petersen, Østerled, Gørlev S. Frk. Ester Fog Pedersen, Vindehelsinge, Gørlev S. Fiskeriforpagter Petersen, Tissø, Jerslev S. Forlagsdirektør Folmer Pedersen, Krathusvej 5, Charlottenlund. Frk. Grethe Valentin Petersen, Hovedgaden 64, Høng. Familien Forpagter H. Pedersen, Vedbygaard, Ruds Vedby. Jens Karl Petersen, Ruds Vedby. Johs. Pedersen, Odder private Realskole. Odder. Kirsten og Anne Marie Sejer Pedersen, Sukkerfabriken, Gørlev S. Lærerinde Frk. Margrethe Pedersen, Troense. Olfert Pedersen, Retortvej 28 B, Valby. Ingeniør Poul Pedersen, Høng. Ingeniør Poul E. Pedersen, Ndr. Fasanvej 78, Kbh. F. R. Lykke Petersen, Spjald. Fru Tove Pedersen, Sorø Amtstidende, Høng. Kaj Plejdrup, Høng. Alex Poulsen, Nordrup, Slagelse. Kommunelærer C. M. Gyde Poulsen, Niels Finsens Allé 74, Søborg. Anna og S. Poulsen, Kulby, Høng. Frk. Karen Poulsen, Ringe. Frk. Inge Poulsen, Tjørnelunde, Høng. Assistent Otto Gyde Poulsen, Ibstrupvænget 6, II, Gentofte. Stud. jur. P. Gyde Poulsen, Solbakken 10, Holte. Frk. Anna Marie Rasmussen, Gierslev, Høng. Gdr. Chr. Rasmussen, St. Egedegaard, Mulstrup, Ringsted. Fru Grethe Mindedal Rasmussen, Ollerup Haandværkerskole, Ollerup. Fru Inge Wæver Rasmussen, Iversensvej 7, Hjørring. Forpagter Sander Rasmussen, Klippede, Ørslev. Kommunelærer Anker Nielsen Ravnmark, Valdemarsgade 4, Ringsted. Fru Dagny Riis, Aalekistevej 59, Vanløse. Fru Dommerfuldmægtig Otto Ringstrøm, Bogense. Uffe Sarup, Finderupvej, Høng. Frk. Bertha Schmidt, Rygaards Allé 44, Hellerup. Fru Inger Schmidt, Skolegade 93, Esbjerg. Leo Schwartz, Viktoriagade 24, 1. Sal, København V. Kaj Sjørlev, Rødehus, Jonstrupvej, Ballerup. Lærer F. Skovmand-Jørgensen, Børkop. Lærer Aage Skræpgaard, Høng. Frk. Kate Smidt, Hallebygaard, Jerslev S. H. T. Storm, Kornetskolen, Helsingør. Fru Elly Sølling, Dannevirkegade 1, Kbh. V. Frk. Anna Sørensen, Kaserneboulevard 9, Aarhus. Frk. Bente Sørensen, Maskinsnedkeriet, Ruds Vedby. Fru Ellen Sørensen, Diernæs Mejeri, Faaborg. Købmand Erik Sørensen, Brønshøjgaardsvej 33, Brh. Frk. Grethe Sørensen, Gierslev, Høng. Gdr. Hans Sørensen, Landsgravgaard, Slagelse. Dyrlæge K. Sørensen, Bjært. Trafikassistent Frk. Ruth Sørensen, Årnen, Svebølle. Sofus Sørensen, Ruds Vedby. Dyrlæge Sønderby Sørensen, Klinkby. Fru Stella Thomsen, Guldager Præstegaard, Guldager. Dyrlæge H. Ulsø, Skævinge. Dyrlæge N. H. Veirup, Jelling. Frk. Ellen Wester, Selchausdal, Ruds Vedby. Frk. Inger Wester, Rigshospitalet, Kbh. Ø. Fuldmægtig, cand. polit. Knud Westlund, Strandvej 337, Klampenborg. Redaktør G. Haastrup Vig, Øresundsvej 26, Kbh. S. Frk. R. Vinge, Hobro. Kaja og Vita Zobbe, Mullerup, Slagelse. Jørgen og Inge Lise Zohnesen, Hovedgaden, Ruds Vedby. Frk. Gunhild Wincentz, Kløkersvej 4, Gentofte. Fru E. Østergaard, Hadsundvej 8, Randers.

Desuden har følgende *Elever* givet Bidrag:

Inger Andersen, Bodil Belling, Irene Bilenberg, Inge Buhl, Anni Christensen, Grethe Christoffersen, Ellen Frederiksen, Jørgen Gabe, Hans Jørgen Hansen, Ingrid Hansen, Ib Hasenfuss, Gurli Jensen, Norma Jensen, Bente

Larsen, Bent Larsen, Ellen Lisa Larsen, Erik Larsen, Helga Larsen, Kaj Larsen, Henry Løgstrup, Tove Madsen, Erik Mortensen, Knud Mortensen, Folmer Nielsen, Inge Nielsen, Bendt Olsen, Kurt Olsen, Ebbe Petersen, Grethe Pedersen, Jens Petersen, Kirsten Petersen, Kirsten Petersen, Svend E. Petersen, Rigmor Rasmus, Jørn Risom, Erik Sørensen, Mogens Sørensen, Kaj Thorkildsen, Hanne Wester og Bennet Østergaard.

Hvem er hvad — og hvor?

Desværre er det kun meget få, der i år har efterkommet opfordringen til at sende stof til denne rubrik, men forhåbentlig er der en del andre, der lader sig inspirere af disse få's eksempel, så de næste år vil gøre et stykke arbejde for at skaffe oplysninger om deres kammerater.

Eksamenskursus

1936 Sognepræst *Frode Møller Lauridsen* sender os følgende fra sit hold — og lover os mere næste år.

Om sig selv skriver F. M. L.: Jeg blev student 1938 fra Høng studenterkursus og begyndte samme år at studere teologi ved Københavns universitet. Blev gift 1941 med Lina Rohrer, blev kandidat 1945 og maj s. å. udnævnt til sognepræst i Kværns, Sønderjylland.

Vi har ingen børn, men en lille plejedreng, som vi holder meget af. Sognet her har fælles præg med den øvrige landsdel og er mærket af at have været skilt fra Danmark i en tid, hvor stærke åndelige vækkelser gik hen over landet. Det er præget af at være grænsesogn; de nationale modsætninger brydes og skaber splittethed.

Jeg forsøger at fortsætte det, som var min slægts traditioner oppe på den vestjyske hede: at vinde nyt land, at være med i det både kristelige og nationale landvindingsarbejde, som sker her.

Frede Pries Nielsen: Hvordan det er gået mig siden Høng-tiden, spørges der. Jo, stort set bestandig, som jeg har ønsket mig det. Jeg tog til Høng for at blive journalist, og jeg blev det et årstid efter. Begyndte ved Venstres Folkeblad i Ringsted, kom snart efter til Skive Folkeblad, hvor jeg efterhånden blev redaktionssekretær; og nu er jeg flyttet til mine hjemlige egne som redaktionssekretær ved Lolland-Falsters Venstreblade. Nu håber jeg blot på engang at blive redaktør af min egen avis, så jeg kan skrive nogle ledere om bl. a. militærgalskaben ude og hjemme. På det punkt har jeg altså ikke forandret mig.

I Skive fandt jeg min kone, og vi har to små gæve gutter. Hvis de engang skal læse, håber jeg, de ikke som deres far stopper med præliminæreksamen. Der var jo nogle dunke endnu, man egentlig skulle have fyldt noget lærdom på.

Gunnar Nielsen: Efter at have taget eksamen i Høng påbegyndte jeg veterinærstudiet ved Landbohøjskolen. Jeg opdagede imidlertid ret hurtigt, at mine interesser lå helt andre steder, nemlig i forretningslivet. Jeg gik en tid og spekulerede over, hvad jeg skulle tage fat på og besluttede så at starte en fabrikation af isenkram-artikler. Jeg begyndte med 2 mand i et kælderlokale, der hurtigt blev for lille. Udviklingen illustreres bedst ved, at de 2 mand i løbet af 5 år blev til næsten 100 mand beskæftiget, — og udelukkende ved salg til danske isenkram-grossister. I sommeren 1945 købte jeg halvparten af et fabrikskompleks i Gladsaxe, som jeg driver sammen med 2 mindre fabrikker

i København og Frederiksberg kommuner. Jeg fabrikkerer stadig isenkram-artikler og har den glæde at kunne yde mit bidrag til Danmarks eksport. Jeg er gift med den samme pige, som jeg var forlovet med i Høng og har 2 — synes jeg selv — dejlige børn, en dreng og en pige. Personlig tror jeg, vi økonomisk set går strenge tider i møde, men det er mit håb, at gamle Danmark ved sammenhold og arbejde må ride også denne storm af.

Med hilsen til alle kammeraterne.

Poul Petersen: 1. september 1936 begyndte jeg på Danmarks tekniske Højskoles adgangshold, og efter et års koncentreret arbejde med matematik, fysik og kemi rykkede jeg ind på selve højskolen som stud. polyt. De to første år på skolen var stadig helliget den rene videnskab. Derefter fulgte et år med rent praktisk arbejde, der for mig bestod i et års ophold på og daglig deltagelse i arbejdet på en maskinfabrik. Jeg valgte De forenede Jernstøberier i Næstved. De to sidste år på læreanstalten var mere interessante, idet vi nu begyndte at anvende den tillærte teori på mere praktiske opgaver.

I sommerferierne i de tre sidste studieår aftjente jeg min værnepligt, dels i Holbæk og dels i Randers.

Efter endt eksamen har jeg været ansat nogle måneder i et rådgivende ingeniørfirma, 1 år på et patentbureau, og i de sidste 4 år har jeg været ansat som driftsingeniør i en af mine studiekammeraters firma, der fremstiller elektromedicinske apparater til hospitaler og læger.

1942 Disse oplysninger, som er indsendt af sygeplejerske, frk. *Kathrine Nielsen*, stammer fra sidste år, hvor de blev modtaget for sent til at komme med i årsskriftet.

K. N. meddeler: Som alderspræsident har vi *Lorents Andersen*, der ellers ikke havde tænkt allerede at skrive sine memoirer, men dog oplyser, at han er gået kontorvejen og har et interessant arbejde i Odense. Forsøg på at læse samtidig er strandet; de feer, der uddelte eksamensopgaver, var slet ikke rare.

Brandt er, efter at have aftjent sin værnepligt ved garden, kontorassistent hos brødrene Hillers, Slagelse.

Holger Christiansen har været i Kalundborg, men er nu ansat på Morsø støbegaslager i Slagelse.

Brøndsted skriver: „Nu synger jeg på sidste vers her i Tønder. Om alt går vel, regner jeg med at få sidste del i juni måned 1948. I sommer har jeg været ude at prøve mine kræfter ved landsbyskolen i 3 måneder. Jeg var vikar i et lærerembede i Bandholm. Samtidig var jeg huslærer på Knuthenborg slot. Det var en oplevelsesrig tid, og lysten til arbejdet blev ikke mindre efter den tid. — Jeg er forlovet med Danmarks, ja, verdens pige nr. 1.“

Hans Ove Jensen er den eneste, der ikke omgående har svaret mig; måske tror han at have særrettigheder, fordi han blev student fra Høng og altså sidst har forladt byen, men den går ikke. Hans Ove har helliget sig juraen.

Karl Thordal — ja, nu troede jeg, han var en sat og ærværdig pryd på landbostanden, og så kommer han inden længe til København for at begynde hos en statsaut. revisor. Thor begyndte at læse til student, men „det fik en brat ende, da min far døde, og jeg måtte tage hjem for at hjælpe min mor med gården, så godt jeg kunde; og jeg har siden — med kun en 9 måneders soldatertjeneste som afbrydelse — dyrket landmandens frie liv.“

Gerda Dige skriver: „Det er mig en glæde hvert år at modtage Høng elevforenings årsskrift og efterhånden gerne opfordringen til at give oplysninger om min broder *Kaj* og mig.

Hvad angår min broder har han i de forløbne 5 år været ved forskellige ting. En periode var han på seminarium, men holdt op på tilskyndelse af sin øjenlæge. Siden har han været hjælpelærer på Kastrup Kost- og Realskole og assistent ved KFUM's soldatermission her i København. Fra 1. september i år har han fået ansættelse i Arbejdsgiverernes Ulykkesforsikring i statistisk afdeling. Ved siden af går han på kursus i engelsk og maskinskrivning. Hans adresse er: *Kaj Dige, Toftegårdsallé 46, 3, København, Valby.*

For mit vedkommende kom jeg i 1942 på Høng studenterkursus, hvor jeg imidlertid kun gik en måned. 1. oktober kom jeg på Slagelse gymnasium, hvorfra jeg blev student 1945. Ved hjælp af min eksamen opnåede jeg at blive optaget på Danmarks Tandlægehøjskole, hvor jeg i 1946 fik 1. del og i 1947 2. del. Jeg går nu på III hold og er meget glad for mit studium, som jeg finder er interessant.

Jeg sender mine bedste hilsener til mine gamle lærere og min gamle skole, som gav mig et godt grundlag at bygge videre på.“

Jeg selv er efterhånden blevet færdig med min sygeplejeuddannelse med dens suppleringer, men agter nu for en tid at forlade den ædle gerning og forsøge at lære noget husholdning.

1948 *Frk. Ingrid Knudsen* oplyser:

Da Klassen endnu er så ung, er der ikke særlig store nyheder at meddele, men jeg har søgt — efter oplysninger, som jeg fik af de kammerater, der var til stede ved elevmødet i sommer — at give så nøjagtige meddelelser som muligt. Måske har enkelte siden fået anden beskæftigelse og bopæl, men det må så komme med til næste år.

Svend Bækgård har i sommer haft plads på en gård ved Fuglebjerg; rejser 1. november hjem til Bækkegård og fortsætter som landmand.

Anders Kristensen har været ved landbruget i sommer efter et 6 ugers ophold i England sammen med *Aage* og *Sørensen*. Skal til november ind og være soldat.

Gunnar Kerval har såvidt vides arbejde i København.

Inger-Marie Hansen er hjemme på Maglegården og deltager ivrigt i såvel husvæsen som landbrug.

Inger Skibby Hansen har fået plads hos købmand *Bjerre Hansen* i Høng. Hvad med studentereksamen?

Aage Jensen betænkte sig lidt for længe og havnede så på Høng Studenterkursus og er sproglig studerende.

Agnethe Jørgensen har i sommer været ved landbruget hjemme og har fra september gået på handelsskole i Slagelse samt taget maskinskrivningskursus. Har fra november plads som maskinskriverske i Slagelse, hvilken plads hun håber at beholde, indtil handelsskoleeksamen er overstået om 2 år. Ja, der er energi i *Agnethe*. Held og lykke!

Herdis Kristensen dyrker husvæsenet samt lidt frugtavl hos sin onkel i Jorløse.

Birgit Kæstel har i nogle måneder haft plads som barnestuepige i København, er nu på Sorø Husholdningsskole.

Erik Laursen læser i København til adgangseksamen til Polyteknisk Læreanstalt.

Ruth Nielsen opholder sig hjemme og er huslig.

Astrid Rasmussen er også hjemme og lærer husvæsen.

Erik Storm læser til dyrlæge.

Erik Sørensen er den førende matematiker på Høng Studenterkursus. Mangler kridt.

Fritz Voss opholder sig i København, hvor han er på en fabrik som mekaniker; laver nogle små indretninger, som får vaskemaskiner til også at køre baglæns. Går samtidig på aftenkursus, — for engang at kunne tage teknikum.

Hildur Rasmussen er hjemme og arbejder med forskelligt. Har foreløbig lagt læsningen på hylden og helliger sig sporten. Blev i sommer danmarksmester i håndbold. Til lykke!

Selv er jeg som de fleste af os piger også hjemme og er huslig.

Realskolen

1948 Til stor beskæmmelse for alle realister har vi kun modtaget oplysninger fra dette års eksamenshold. — Det er frk. *Inge Madsen*, der som repræsentant for sit hold meddeler følgende:

Else Aagesen er ved husvæsenet og fortsætter i vinter uddannelsen på Sorø Husholdningsskole.

Anne Lise Bruun er kontorelev på Vilhelm Pedersens maskinfabrik i Høng.

Hans Clausager er i fotograflære i Foto-Studiet i Slagelse.

Karl Johan Ethauge læser på Høng Gymnasium.

Inge Hansen læser på Skaarup Seminarium.

Inge Jensen er i manufaktur-lære i Gørlev.

Inger Darling Jensen er husassistent hos en købmand i Nivaa.

Jens Aage Jensen er i købmandslære i Høng.

Kirsten Jensen har kontorplads i Kalundborg.

Norma Jensen er på et forsikringskontor i København.

Keld Kalsmose læser til adgangseksamen til Polyteknisk Lærestanstalt.

Birthe Klausen skal til vinter på Sorø Husholdningsskole.

Ellen Knudsen er fra 1. november husassistent på Høng Camembert-fabrik.

Jytte Kristensen er husassistent i Stockholm.

Margit Larsen er på Slagelse Central.

Gunvald Lundemose læser på Høng Gymnasium.

Inge Madsen er fra 1. november medhjælper i børnehaven og på biblioteket i Høng.

Betty Nielsen er på sygehusets kontor i Sorø.

Else Olsen er på kontor i Høng.

Ruth Pedersen er hjemme.

Else Pedersen er på Vilhelm Pedersens kontor i Høng.

Eny Petersen er på Gørlev Central.

Anna Marie Rasmussen er fra 1. november husassistent på en gård i Nyrup.

Kaj Vincentz er i elektrikerlære i Slagelse.

Hanne Wester er hjemme.

Jørgen Zohnesen er i elektrikerlære i Høng.

Kære gamle Elever!

JEG TROR, I vil forstaa mig, naar jeg siger, at de mange Solstrejf, som vore Skoledage er saa rige paa, og de smaa og store Glæder, som plejer at fylde Dagene i vort Hjem, heller ikke har manglet i Aar, men at alt er blevet overskygget af det, der skete den 1. April. Men selv om det falder mig svært, vil jeg alligevel prøve at give jer, vore Venner, et lille Tilbageblik over det svundne Aar, der var saa godt for os i alle Maader, indtil Glæden og Trygheden gik bort med ham, som var Rigdommen i mit Liv.

November 1947 blev en travl Maaned med mange Fester og Møder, som rev os noget ud af den daglige Dont. Den begyndte med Dolleris' 65-aarige Fødselsdag og endte med den aarlige Skolefest, som blev en smuk og god Fest for alle Deltagere, store som smaa. En Del gamle Elever havde indfundet sig, og det glædede os meget. Dolleris maatte som sædvanlig være Sminkør, men havde desuden givet sit Bidrag til Festen med et lille Digt til „Alverdens glade Dreng“, som nogle raske Gutter opførte smukt og naturligt. Det synes mig nu bagefter, at Dolleris i disse faa Vers har lagt saa meget, som han ønskede for vor Ungdom, og derfor hidsætter jeg Digtet et andet Sted i Elevskriftet. At det nye Samfund, som skulde bringe Fest og Lykke, laa langt ude i Fremtiden, var han klar over, og det kunde til Tider gøre ham tung i Sindet; men alligevel tabte han aldrig Troen paa det „Fremtidens Land“, som han skrev om i Elevskriftet 1946.

Først i December afholdt vi vort traditionelle Julemøde for Forældre og Venner af Skolen. Dolleris havde efter mange Overvejelser bestemt sig til selv at tale; han var af Natur tilbageholdende og lukkede nødig op for det, der boede inderst i ham; men denne Aften overvandt han sig selv, og skønt han var træt — det havde han været hele November Maaned — talte han den Aften kraftigt og kønt, saa jeg tror, at mange fik noget af Advent i Sindet.

Vi gik med raske Skridt imod Julen, hvad der mærkedes paa alt i Hjemmet, men mest i Skolen, hvor Julemaaned har en særlig Glans over sig. Som sædvanlig sad vi længe oppe ind under Jul for at mindes gode Venner og alle vore mange „Børn“ ude i det fremmede med en Hilsen, og først da alle Breve var af Sted, og vore Elever havde haft deres Julegilder, følte vi, at Julen, Fredens Fest, var os nær; glade gik vi ind i den uden

Fire raske Gutter nyder Solen
(Sørensen, Bækgaard, Anders og Aage)

B-Klassen 1948

at ane, det skulde blive den sidste, vi fejrede sammen. — Vi fik en stille, dejlig Jul. Dolleris læste for os af sin kære Dickens, naar vi sad sammen om Aftenen. Dickens lyse Tro paa det gode i Mennesket stemte saa helt overens med hans egen Tro, og den Humor, hvormed Dickens skildrede forkrøblede Menneskesjæle eller Uretten i Samfundsforholdene, fandt Sang-

Realklassen 1948

bund i Dolleris' Sind. Han selv læste Dickens Aaret rundt, og han vilde gerne, at andre skulde faa Del i den Rigdom, som denne Digter havde skænket ham selv.

Desværre maatte vi undvære Johannes i Familiekredsen, da han skulde tage sidste Del af sin Embedseksamen lige efter Jul, men han var dog hjemme Juleaften og Nytaarsaften, hvad vi nu er glade ved at tænke paa.

I Nytaarsdagene fik vi et kærkomment Besøg af tre Emigranter, der ligesom andre af vore mange „Børn“ har nydt godt af Dolleris' Hjælpsomhed. Den ene af dem var Bibliotekar Rütting, som mange af jer fra Trediverne vil huske. Han havde sin Kone med og en god Ven, som ogsaa gennem Krigsaarene blev vor Ven; vi havde meget at drøfte. Rütting bor nu i København og rejser stadig ud som Foredragsholder i Ungdomskredse og paa Skoler. Vi haaber at se ham her i en nær Fremtid.

Og saa begyndte vi det nye Aar med friske Kræfter, med et fint Arbejds-tempo baade i Realskolen og paa Kursus og med de kærkomne og inspirerende Afbrydelser i Arbejdet, som gode Sammenkomster giver, hvad enten det er Forældremøder, et lille Bal eller almindelige Lørdags- og Søndagsaftener, hvor vi i den sluttede Kredse glædede os over at være sammen med vore flinke Elever og dele noget godt med dem.

I Januar blev Johannes cand. mag., og i Februar overtog han Undervisningen i Engelsk paa Kursus. Hvor vi nød at have ham hjemme efter alle de kedelige Krigsaar. Foreløbig maatte han arbejde med sin Praktik paa Almenskolen i Slagelse, og først i Juni blev han færdig. Vi havde bestemt, at han efter Sommerferien skulde være fast Lærer ved Skolen, og med lyst Haab om et godt Arbejdsaar saa vi Fremtiden i Møde. Sjældent lod Dolleris sig mærke med, at han ikke følte sig vel, kun var han tiere træt; men naar jeg talte om, at vi maaske for hans Skyld skulde lægge op, sagde han med et Smil: „Nej, vi har jo lovet hinanden at hjælpe Johannes i Gang.“ Han mente dermed, at saa var Ringen sluttet, saa var der atter en Johannes Jørgensen som For-

stander for Skolen.

I Skoleaarets Løb havde vi mistet saa mange af vore gode Venner her i Byen og Venner, som var forflyttet, men som vi havde arbejdet sammen med i mange Aar. Hvert Dødsfald gjorde et stærkt Indtryk paa Dolleris. Han blev mere stille og sad meget af sin Tid i den store Stue, som

Fra en Tur til „Vejrhøj“

han holdt saa meget af; der fordybede han sig i sine kære Bøger, der hyggede vi os sammen med ham.

Saa kom Paa-sken. Vejret var saa yndigt, og vi kørte nogle dejlige Ture. Han var livlig som altid; men der kunde komme noget vemodigt over ham, naar vi gik nede ved Dam-

Ved Starten fra Høng

men eller en af vore Ture ud ad Landevejene. Maaske tog han Farvel med alt det, som han elskede saa højt. Jeg ved det ikke. Det er først nu, det falder mig ind. Der var som sagt ikke noget at mærke paa ham. Sammen med fremmede var han livlig og altid optaget af Dagens Spørgsmaal, og han saa frisk og sund ud. Men saa standsede Slagene i hans store, trofaste Hjerte pludselig den 1ste April.

Livet staar imidlertid ikke stille, det *maa* gaa sin Gang, hvad der saa sker. Siden har jeg ført Skolen videre sammen med alle vore gode Lærere. Hvordan sommeren er gaaet, vil jeg helst ikke tale om, kun eet vil jeg sige, at jeg paa en vidunderlig Maade har faaet Kræfter til at komme igennem den, fordi Vor Herre har hjulpet mig.

Eksamen blev fint overstaaet, og saa drog Eleverne bort, hver til sit Hjem. Men snart samledes de igen for sammen at nyde Kammeratskabet endnu en lille Tid. Præer og Realister drog til Sverige, hvor de under Frk. Petersens og Lærer Skræppgaards Ledelse nød Livet i Stockholm og fik en fin Tur til Uppsala.

II Klasse fik den snart traditionelle Tur til Sønderjylland; Hr. og Fru Møller var Førere paa denne udbytterige Rejse, ligesom de ogsaa ledede Turen til Bornholm for III Klasse.

Det blev en Ferie uden Hvile, dertil havde Johannes og jeg for meget at gøre. En Masse store Reparationer maatte foretages: Skorstene har været nede i begge Bygninger, saa at vore Stuer saa ud, som om en Bombe var gaaet ned igennem dem. Badeværelset ved Gymnastiksalen har faaet Fliser, og Varmekedlen nedenunder er bleven fornyet. Da Maleren senere kom og gik alt efter, udslettedes de sidste Spor af Løbesoden, og nu har vi det kønt overalt, synes vi selv.

Ekstra meget gav det os at tænke paa, da Jørgen Bent i Ferien købte Ringe Realskole. Nu sidder han og hans Familie i en dejlig Skole derovre paa Fyn, ikke saa langt fra hans Farfaders, Anders Jørgensens, Fødested,

Rie og Møller paa „Vejrhøj“

og baade han og hans Kone er lykkelige ved at have byttet den københavnske Skole med Ringe. For mig er det en stor Glæde, at ogsaa han nu har sin egen Skole, som han kan faa Lov at præge; jeg haaber og ønsker, at han og hans Kone maa faa Lov at gøre et Arbejde, som der maa være Velsignelse ved.

Den 20. August begyndte vi det nye Skoleaar med fuldt Hus. Lærer Bjerre, som i flere Aar har gjort et stort Arbejde hos os, blev fra 1. August ansat ved Tølløse Kommuneskole. Han er altsaa ikke længere borte, end at vi tit kan se ham. —

Vore to nye Lærere, Georg Hansen

og Petterson, har begge gaaet Universitetsvejen, og begge kommer fra Højskolearbejde, henholdsvis fra Rødding og Hindholm. Men de synes at befinde sig godt iblandt os, og vi er glade ved at have dem i vor Kreds. En uerstattelig Støtte for mig har den gamle Lærerkreds været og er det stadig, saa Arbejdet paa Skolen er i en god Gænge.

Erstatte Dolleris formaar jeg ikke, hverken i Hjem eller Skole, og den Tryghed, som vist alle følte i hans Nærværelse, kan jeg heller ikke skabe, men Johannes og jeg forsøger ærligt at føre Skolen videre i det gamle Spor, samtidig med at vi ønsker den Fornyelse inde fra.

Jeg begyndte med at tale om det Mørke, der sænkede sig over mig, da jeg pludselig stod alene. Men lad mig slutte med at sige, at jeg dog mangen Gang har faaet Solskin over min Vej ved al den Kærlighed og Venlighed, som er bleven vist mig og mine Børn fra saa mange Sider. Børnene i Skolen, de voksne Elever, vore Lærere og Medhjælpere, alle har de været saa usigelig gode og hjælpsomme imod os; jeg føler, at jeg aldrig kan faa sagt dem Tak nok, men stadig er i stor Taknemmelighedsgæld til dem, men ikke mindre til alle udefra, som ikke glemte mig, da jeg pludselig stod alene. — De mange Breve og Hilsener, som strømmede ind til mig i „Mørketiden“, betød meget mere for mig, end jeg nogen Sinde kan faa sagt jer, kære gamle Elever og Venner. Og naar jeg ikke har skrevet i Sommerens Løb og faaet sagt jer Tak, er Grunden, at det oversteg mine Kræfter; men jeg har takket jer tit i mit stille Sind. Det har gjort mig saa godt, at I holdt af Dolleris og forstod, hvad han vilde med sin Skolegerning. Den smukke Sten, som nu staar rejst for ham paa det Sted, som var ham saa kært, er mig et nyt Vidnesbyrd om jeres Trofasthed imod ham; den store Natursten med den enkle Indskrift taler sine stærke Ord om Forstaaelse af ham som Menneske. Den Sten er blevet mig saa meget værd. Tak, inderlig Tak for den.

Dolleris selv talte ikke højt om sin Skolegerning. Kun een Gang — saa vidt jeg mindes — har han omtalt den; det skete i Elevskriftet 1942, hvor

han giver en ærlig Skildring af sig selv og sit Liv. Han siger deri om sin Lærergerning, „at det har været ham en Trang at delagtiggøre andre i det, han selv har staaet overfor i Beundring og Betagelse. Og Brorsons Ord: „Det mindste, han her har skabt, er stort, og kan hans Magt bevise“, har han altid følt som talt ud af sit eget Sind.“ — Denne Beundring og Betagelse overfor Guds Undere blev ved at følge Dolleris; den blev ikke mindre, men følte stærk til det sidste. Han følte sig altid lille, stillet over for alle Guds Vidundere, og lille i sin Gerning. I Elevskriftet 1947 citerede han dette Vers af Ingemann:

Men naar under Solen ej Sjælen, hvad den vil,
saa er der andre Sole og andre Stjerner til,
og slukkes alle Sole og Stjerner engang,
dog Livets Kilde springer, hvor evig den sprang.

Disse Ord har været Dolleris til Trøst, særlig sidste Linje. Af dem kan vi andre hente Haab og Mod til at fortsætte og Kraft til at begynde den nye Dag med Tak, og saa tror vi paa, at Julen vil komme „med Solhverv for Hjerterne bange“.

Med Ønsket om en god og glædelig Jul for jer alle sender vi her fra Skolen en venlig Hilsen med Tak for alt i det gamle Aar.

KAREN DOLLERIS.

Skolefest 1947

DRENGE fra Alverdens Lande
mødes her med venligt Sind,
Haand i Haand med aaben Pande
gaar vi trofast om det sande
i en fælles Fremtid ind.

Hvad de gamle ikke magter
i en Verden fuld af Strid,
det skal vi, de unge Slægter,
som for Brodersindet fægter,
vinde i den nye Tid.

Verdens Unge, glade, trygge,
fri for Baand af Rang og Stand,
skal det nye Samfund bygge,
som skal bringe Fred og Lykke
til hvert Folk, hvert Fædreland.

A. D.

(Slutningsdigt til „Alverdens glade Drenge“, som nogle af Drengene opførte.)

Afskrift af Elevforeningens Protokol

Generalforsamling i Forbindelse med Elevmødet 5. September 1948.

1. Beretning.
 - a) Formanden mindes afdøde Tormod Jørgensen (eneste Æresmedlem), Redaktør Hans Pedersen, Jens Buurgaard Nielsen og Ulf Kragh Christensen.
 - b) Medlemstallet er 604 mod 609 sidste Aar.
 - c) Der blev ingen Sammenkomst sidste Aar i København. Men maaske i Aar, da Elevmødet former sig lidt anderledes end sædvanligt.
 - d) Flidspræmier, Realen: Kjeld Kalsmose, Hertha Inge Hansen, Gørlev. Kursus: Astrid Rasmussen, Jorløse, Svebølle, og Aage Jensen, Eskebjerg.

Til Slut rettede Formanden en varm Tak til Fru Dolleris for hendes Gæstfrihed. Beretningen godkendtes.
2. Regnskab. Indtægt 2493,86 Kr. Udgift 2071,72 Kr. Kassebeholdning 472,14 Kr. Ialt 2493,86 Kr. Regnskabet godkendtes.
3. Valg af 3 Medlemmer til Styrelsen, Bertha Petersen, Gyde Poulsen og Hans Bagge afgaar. Gyde Poulsen vil gerne fritages; i Stedet foreslaas Hans Jørgensen, Sønderød; denne vælges og de øvrige Genvalg.
4. Valg af 2 Stedfortrædere, Bertha Petersen og Thyra Christensen afgaar. Nyvalgt blev Ingrid Knudsen og genvalgt blev Frk. Petersen.
5. Valg af Revisor. Wagner Jensen afgik, men genvalgtes.
6. Eventuelt. Ingen ønskede Ordet.

sign. *Hans Sorensen*, Dirigent.

Næste Aars Elevmøde

afholdes paa Skolen i Høng Lørdag 3. og Søndag 4. September 1949.

I Forbindelse hermed afholder Elevforeningen Generalforsamling med følgende Dagsorden:

1. Beretning. 2. Regnskab. 3. Valg af 2 Medlemmer til Styrelsen. Efter Tur afgaar Anna Olsen og Aage Skræppgaard. 4. Valg af 2 Stedfortrædere. De nuværende er Frk. Bertha Petersen og Frk. Ingrid Knudsen. 5. Valg af Revisor. Efter Tur afgaar Landinspektør Lannung, København. 6. Forelæggelse af Fundats for „Anders Dolleris' Mindefond“. 7. Eventuelt.

Sammen med Elevskriftet udsendes Girokort. Kontingentet, Kr. 3,00, bedes indsendt inden 15. Marts 1949. Kontingent, der ikke er indbetalt inden denne Dato, trækkes pr. Postopkrævning. Spar Porto og indsend Beløbet! Adresseforandring bedes meddelt mig.

Virk for Tilgang af ny Medlemmer!

Elevforeningens Indbetalingsadresse: *Elevforeningen for Høng Realskole og Eksamenskursus v/ Frk. Anna Olsen, V. U.s Landsorganisation, V. Boulevard 4, København V.* Postkonto 12273. Telf. Central 3805.

ANNA OLSEN,
Kasserer.

Lørdag 26. Februar 1949 afholdes Fastelavnstfest i Sommers Selskabslokaler i København sammen med Høng-Samfundet Erania. Nærmere ved Brevkort.

Medlemsliste

Lærere:

Fru Karen Dolleris, Realskolen, Høng.
 Kommunalærer E. Seest Mørgensen, Nysted.
 Lærerinde Frk. B. Petersen, Realskolen, Høng.
 Lærerinde Fru Østergaard, Hadsundvej 8, 4. Sal, Randers.
 Lærer Wagner Jensen, Møllevej 3, Høng.
 Realskolebestyrer Johs. Petersen, Odder.
 Lærer Guld, Borød, Sorø.
 Mrs. Bjørn Jørgensen, f. Varberg, 13 Toluca Estates, North Hollywood, Californien, U. S. A.
 Frk. M. Vinge, Rørholmegade 20, Hobro.
 Viceinspektør Bernh. Sørensen, Brabrand.
 Forstander Svend Nielsen, Raagelund, Marslev.
 Skoleinspektør L. Agerskov, Aabyhøj.
 Lærer Vagn Dybkær, Graasten Bank, Krusaa, Padborg.
 Lærer Sigurd Kramer, Ry Højskole, Ry.
 Lærerinde Frk. E. Dyhr, Hans Tausensgade 20, Slagelse.
 Lærer Aage Skræppgaard, Høng Realskole, Høng.
 Lærerinde Fru Anna Møller, f. Juel, Høng Realskole, Høng.
 Lærerinde Frk. Anne Lindholm, Høng Realskole, Høng.
 Lærer Poul Dons, Børkop Realskole, Børkop.
 Lærer Knud Bjerre, Centralskolen, Tølløse.
 Lærerinde, Fru Ellen Hansen, f. Storgaard, Højer.
 Lærer Rs. Hansen, Højer.
 Lærerinde Frk. Else Madsen, Brøstrup, Rødding.
 Lærer Knud Petterson, Realskolen, Høng.
 Lærer Georg Hansen, Realskolen, Høng.

Eksamenskursus:

- 1904 Fru Thea Brander, f. Jørgensen, Koivikko, Puhos, Finland.
 1905 Provst H. Olsen, Gudum, Vestj.
 1907 Fru Professor Ragnhild Hansen Larsen, f. Jørgensen, Roskilde.
 Dommer N. H. Nielsen, Kerteminde.
 Frk. Alice Schauenborg, Strandboulevarden 14, 5. Sal, Kbh. Ø.
 1908 Frk. Gudrun Hansen, Lindeallé 14, Ballerup.
 1909 Lærer Hans Jensen, Nykøbing S.
 Landsretssagfører Alb. P. Larsen, Høng.
 1910 Kommunekasserer Chr. Christensen, Hjørring.
 Fru Sigrid Fogh, f. Olsen, Klejtrup Skole, Hobro.
 Toldforvalter, cand. jur. J. Kr. Jervø, Rudkøbing.
 1911 Sagfører, cand. jur. Johs. Blide, Colbjørnsensgade 3, 3. Sal, Kbh. V.
 Fru Margrethe Blide, f. Grønbæk, Colbjørnsensgade 3, 3. Sal, Kbh. V.
 Fru Dagmar Kofoed Larsen, f. Dolleris, Bakkevænget 13, Aalborg.
 Landinspektør Niels Smed, Fensmarksgade 43, 4. Sal, Kbh. N.
 Kommunalærerinde Fru Selma Smed, f. Jensen, Fensmarksgade 43, 4. Sal, Kbh. N.
 1912 Læge J. Fr. Ellum, Gl. Køgevej 276, Hvidovre, Valby.
 1913 Viceinspektør E. Christophersen, Esterhøj, Holbæk.
 Professor Mathias Jørgensen, Hans Egedesgade 23, Kbh. N.
 Stationsforstander Kr. Kristensen, Kagerup St.
 Forpagter Sander Rasmussen, Bøgeskovgaard, Klippede, Ørslev.

- 1914 Overingeniør Sigurd Bjørn, Emiliekildevej 50, Klampenborg.
Landinspektør Sven Lannung, Amager Boulevard 127, Kbh. S.
Redaktør A. Kofoed Larsen, Bakkevænget 13, Aalborg.
Overassistent H. K. Madsen, Østergade 5, Esbjerg.
- 1915 Læge Arnold Jørgensen, Menstrup, Hyllinge.
Professor Peter Skautrup, „Torpet“, Risskov.
- 1916 Gdr. Aage Frandsen, Kornumgaard, Tjørnelunde, Høng.
Dr. Bjørn Jørgensen, 13 Toluca Estates, North Hollywood, Californien.
Prokurist Holger Larsen, Bellisvej 16, Kbh. F.
Fru Esther Nielsen, f. Madsen, Hedevej 1, Høng.
Gdr. Svend Povelsen, Gudum Møllegaard, Slagelse.
Gdr. Chr. Rasmussen, St. Egedegaard, Mulstrup, Ringsted.
Fru Grethe Mindedal Rasmussen, f. Hansen, Ollerup Haandværker-
skole, Ollerup.
- 1917 Dr. Clara Christensen, 1944 Laurel Canyon Boulevard, Hollywood 46,
Californien, U. S. A.
Civilingeniør Wilhelm van Deurs, Frugtparken 7, Gentofte.
Læge Anders Jensen, Hobro. ...
Læge Rasmus Jensen, Fejø.
Depotejer H. K. Nielsen, Hedevej 1, Høng.
Stadsdyrlæge Ove Holten Rasmussen, Roskildevej 13, Holbæk.
- 1918 Fru Karen Agnes Lind Belling, f. Poulsen, Bildsø, Slagelse.
Fru Agnes Hansen, f. Petersen, Nygade 8, 2. Sal, Brønderslev.
Civilingeniør B. Koudahl, Jægersborgvej 41, Kg.s Lyngby.
Direktør Aksel Kousgaard Nielsen, Fasanhaven 29, Gentofte.
Translatør Frk. Eva Mortensen, Dagvej 7, Hellerup.
Tandlæge Frk. Inga Nielsen, Tinggade 1, Ringsted.
Skoleinspektør Nimb-Christensen, Tjørnevej 31, Kg.s Lyngby.
Forlagsboghandler Folmer Pedersen, Krathusvej 5, Charlottenlund.
Direktør Gustav Theilgaard, Køge.
- 1919 Sekretær Kr. Andersen, Lindegaardsvej 7, Ballerup.
Gdr. Anders Boes, Hem Skovgaard, Skanderborg.
Fuldmægtig, cand. polit. Maren Christoffersen, Irmingsgade 16,
4. Sal, Kbh. Ø.
Civilingeniør Aksel Ebbesen, Øresundshøj 16, Charlottenlund.
Sognepræst Hans Ebbesen, Døstrup, Sønderjylland.
Købmand Holger Grand, Kontorforsyningen, Næstved.
Købmand Peter Hansen, Uldum.
Fru Ellen Hemmingsen, f. Petersen, Hjultorvet 12, Næstved.
Landinspektør Vald. Jacobsen, Njalsgade 18, 2. Sal, Kbh. S.
Lærerinde, Frk. Anna Jensen, Irmingsgade 12, 5. Sal, Kbh. Ø.
Overbibliotekar Frk. Ingrid Vig Jensen, Centralbiblioteket, Esbjerg.
Lærerinde Frk. Johanne Kristoffersen, Svendsgade 21, Odense.
Overlæge Peter Ladekarl, Amtssygehuset, Odense.
Fru Ellen Kousgaard Nielsen, f. Nøhr Hansen, Fasanhaven 29,
Gentofte.
Civilingeniør F. Duelund Nielsen, Killholmsvej 5, Vanløse.
Grosserer Martin Rasmussen, Emdrupvænge 26, Kbh. Ø.
Fuldmægtig, cand. polit. Fru Harriet Wulff-Petersen, f. Munk, Mark-
vej 54, Kbh. F.
- 1920 Lærerinde Frk. Gudrun Hansen, Kommuneskolen, Asnæs.
Direktionssekretær Aage Juul-Larsen, Bernstorffsvej 100, Hellerup.
Prokurist, cand. polit. Johs. Kjeld, Normasvej 37, Valby.
Lektor Knud Moseholm, Prinsessegade 91, Fredericia.
Fuldmægtig, cand. polit. Knud Westlund, Strandvej 337, Klampenborg.
- 1921 Henry Aabo, Avedøre Skole, Glostrup.
Lærer Hans Holten Hansen, Bjergsted, Jyderup.

- Redaktør Aksel Jørgensen, Thyregodsvej 3, Valby.
 Prokurist Jørgen Jørgensen, Nydamsvej 15, Bagsværd.
 Cand. jur. Karl Jørgensen, Buddinge Hovedgade 124, Søborg.
 Grosserer Aage Lavsen, Holmstrup.
 Østergaard Madsen, Helmsvej 10, Silkeborg.
 Adjunkt, mag. art. Thorvald Nielsen, Tirsbækvej 9, Vanløse.
 Forstander Gunnar Olsen, Glamsbjerg Fri- og Efterskole, Glamsbjerg.
 Gdr. Philip Petersen, Tinghøj, Ørsted, Viby S.
 Fru Inge Wæver Rasmussen, f. Mathiassen, Ifversensvej 7, Hjørring.
 N. Ringgaard, Hølev, Marslev.
- 1922 Kontorassistent Frk. Hanne Find, Backersvej 84, Kbh. S.
 Frk. Gudrun Guldborg Hansen, Ebeltoft.
 Lærerinde Frk. Gudrun Paarup Hansen, Hyltdofte Skole, Rødby.
 Fru Marie Doose Hansen, Nitivej 5, 1. Sal, Kbh. F.
 Gdr. Viggo Hansen, Bøget, Præstø.
 Fru Bodil Hermansen, f. Jensen, Kirkevej 21, Charlottenlund.
 Massøse Frk. Sigrid Jensen, „Hedebo“, Havdrup.
 Bogholder Chr. Petersen, Algade 53, Vordingborg.
 Lærerinde Frk. Margrethe Petersen, Troense.
- 1923 Frk. Alice Christensen, Vestre Havnevej 16, Kalundborg.
 Fru Eleonora Ebbesen, f. Christensen, Stignæs Skole, Skelskør.
 Cand. psyk. Mogens Ellehammer, Ejderstedgade 14, 3. Sal, Kbh. V.
 Aktuar K. Foss, Brorsonsvej 3 A, Taastrup.
 Inspektør, cand. mag. Erik Halager, Sædding, Esbjerg.
 Dyrnlæge H. A. Hansen, Præstø.
 Forstander Knud Hansen, Bygholm, Horsens.
 Dyrnlæge Mogens Jørgensen, Øster Jølby, Erslev.
 Lærer C. Nielsen, Toksværd, Holme Oistrup.
 Lærer P. V. Nielsen, Holmen Skole, Kvissel.
 Kommunalærer E. Richard, Birgitsvej 14, Bagsværd.
 Bogholder Frk. Anna Sørensen, Kaserneboulevard 9, 2. Sal, Aarhus.
- 1924 Frk. Eva Bernholm, Slotsalleen 47, Slagelse.
 Redaktør G. Haastrup-Vig, Øresundsvej 26, Kbh. S.
 Landinspektør E. Krog, Pileallé 15, Holte.
 Dyrnlæge R. Lykke Pedersen, Spjald.
 Dyrnlæge N. Veirup, Jellinge.
- 1926 Harald J. Jensen, Dame, Askeby.
- 1927 Redaktionssekretær Hans Bagge, Sorø Amtstidende, Slagelse.
 Fru Solvejg Aakjær Bjerre, Faaborg.
 Flv. Lagtingsmand, Postekspeditør A. Djurhuus, Vaag, Færøerne.
 Fru Ingeborg Guldborg, f. Danielsen, Mariendalsvej 52, 1. Sal, Kbh. F.
 Førstelærer Jens Henry Jensen, Svebølle.
 Lærer Riis Klausen, Til Jernbanen 2³, Bagsværd.
 Direktør Karl Larsen, Humlevænget 11, Nyborg.
 Politifuldm., cand. jur. Mikkel Lund, Sønderborg.
 Bibliotekar Frk. Inger Bøgelund Nielsen, Biblioteket, Vejle.
 Gdr. Asger Pedersen, Landsbjerggaard, Hulby, Korsør.
 Stadsdyrlæge Gunnar Westergaard, Frederikshavn.
- 1928 Fru Kirsten Hansen, f. Hansen, A. F. Beyersvej 3, 3. Sal, Kbh. F.
 Kommiss Børge Jørgensen, Kongevej 95, Hørsholm.
 Kasserer Knud Nielsen, Næstvedgade 33, 1. Sal, Kbh. Ø.
 Sekretær, cand. polit. Henning Normann, Borgskrivervej 9, 4. Sal, Kbh. NV.
 Sognepræst Georg Søndergaard, Vesterborg.
 Dyrnlæge K. Sørensen, Bjært.
- 1929 Forretningsfører Gudmund Andersen, Rebekkevej 27, 2. Sal, Hellerup.
 Herreekviperingshandler Laur. E. Hansen, „Det gule Hus“, Bogense.

- Cand. mag. Niels Holtze, Sophus Schandorphsvej 26, Kgs. Lyngby.
 Landinspektør Poul Toft Jensen, Torvegade 21, Slagelse.
 Civilingeniør Jacob Jochumsen, Krogshøjvej 22, Bagsværd.
 Dyrslæge Aage Simonsen, Aggersund.
 Dyrslæge Hans Ulsøe, Bakkehuset, Skævinge.
 Lærer Jørgen Videbæk, Hansensvej 2, Slagelse.
- 1930 Henry Madsen, Maarup, Nordby, Samsø.
 Gdr. Lars Sørensen, Reerslev, Ruds Vedby.
- 1931 Asbjørn Bøgh-Sørensen, Vestergade 28, Ringe.
 Frk. Anna Marquard Christensen, Marthagaard, Gørlev S.
 Dyrslæge J. C. Fogt, Svendstrup, Als.
 Sognepræst Svend Svindt Hansen, Præstegaarden, Ingstrup.
 Victor Larsen, Omø.
 Gartner Jacob Petersen, Overdams Huse, Hørsholm.
 Svend Rask Petersen, Aagaard Mølle, Aagaard.
 Frk. Ruth Schjøth, Snogegaardsvej 27, Gentofte.
 Fru Elise Simonsen, f. Terpet, Aggersund.
 Kommunelærer Gunnar Velsing-Rasmussen, Hvedevej 45, Kbh. Brh.
- 1932 Lærerinde Frk. Karen Grodal, Hvalsø.
 Civilingeniør Thorkild Jespersen, Jyllingevej 29, 2. Sal, Vanløse.
 Sognepræst A. Kjeldgaard Knudsen, Seem, Ribe.
 Læge Fru Astrid Klein, Thorshavn, Færøerne.
 Pantefoged Ejnar Larsen, Vejby.
 Fru Sigrid Mogensen, f. Terpet, Nysted.
 Fuldmægtig cand. polit. David Munck, Vognmandsmarken 16, Kbh. Ø.
 Fru Astrid Mygind, f. Lorentzen, Sygehuset, Skive.
 Købmand Ejler Nielsen, Snarebakken, Ruds Vedby.
 Johannes av. Skardi, Thorshavn.
- 1933 Organist Anders Jørgensen, Bellahøjvej 125, 3. Sal, Kbh. Brh.
 Fru Ruth Wall, f. Vanghøj, Australiensvej 19, Kbh. Ø.
- 1934 Massøse Frk. Aase Buhr, Uggerløse, Kalundborg.
 Læge Ernst Joachim Hansen, Amtssygehuset, Hellerup.
 Landinspektør Karl Munch Hermansen, Maglegaards Allé 57, 2. Sal
 th., Søborg.
 Fru Bodil Jensen, f. Rasmussen, Rydsletten 17, St. th., Vanløse.
 Fru Rigmor Jørgensen, f. Christensen, Nørhoved, Fakse.
 Lærer Anker Ravnmark, Valdemarsgade 4, Ringsted.
- 1935 Ingeniør Ove E. Andersen, Merløsevej 7, 2. Sal tv., Kbh. Brh.
 Uddeler Jens Bagge, Rosted Brugsforening, Slagelse.
 Dyrslæge Aage Brændholt, Engvej 11, Høng.
 Dommerfuldmægtig Asbjørn Grathe, Bakkevej 5, Svendborg.
 Fru Agnes Jacobsen, f. Hansen, Kommunekontoret, Kr. Stillinge,
 Slagelse.
 Sekretær, cand. polit. Arne Jørgensen, Schubertsvej 13, 1. Sal, Kbh. SV.
 Gdr. Aage Møller, Agersø.
 Dyrslæge Richard Nielsen, Møllegaardsvej 4, Næstved.
 Olfert Petersen, Retortvej 28 B, II th., Valby.
 Dyrslæge Knud A. Rasmussen, Rimmensallé 14, Frederikshavn.
 Revisor Otto Sø, Næstvedgade 8, 2. Sal, Kbh. Ø.
- 1936 Stud. polit. Frk. Eva Ankerstrøm, Ryparken 24, 2. Sal tv., Kbh. Ø.
 Haakon Foslev, Slotsherrensvej 116, Vanløse.
 Reklamechef Johs. Holst, Hovedgaden 113, Bagsværd.
 Folke Jensen, Dianalund.
 Stud. jur. Fr. Aage Jensen, Herninggade 9, St. tv., Kbh. Ø.
 Ingeniør N. C. Jensen, Nørrebrogade 57¹, Kbh. N.
 Sognepræst Frode Lauridsen, Kværs Præstegaard, Torsbøl.
 Vagn-Aage Lind, Vestergade 24, Nyborg.

- Redaktionssekretær Frede Pries Nielsen, Nykøbing F.
 Direktør Gunnar Nielsen, Godthaabsvej 172, Kbh. F.
 Cand. mag. Knud Nordberg, Georginevej 7, Kbh. S.
 Civilingeniør Poul E. Petersen, Ndr. Fasanvej 78, 4. Sal, Kbh. F.
 Grosserer Erik Schmidt-Hansen, Finsensvej 43 B., 4. Sal, Kbh. F.
- 1937 Gdr. Johs. Hansen, Hjorthøj, Ruds Vedby.
 Fængselsbetjent Jens Bundgaard Jessen, Sdr. Omme.
 Pastor Johs. Madsen, Saltum, Nr. Saltum.
 Svend Aage Sørensen, „Arnen“, Vorbasse.
 Fru Inger Thomsen, f. Jensen, Henrik Niensensvej 10, Roskilde.
- 1938 Hans Bundgaard, Frederiksdalsvej 78 B, Virum, Lyngby.
 Civilingeniør Jens Johan Jensen, Østervang 57, Roskilde.
 Frk. Anna Petersen, Kirkehelsinge, Gørlev S.
 Fru Dagny Riis, f. Trier Hansen, Aalekistevej 59, Vanløse.
 Syerske Frk. Margrethe Sørensen, Ubbø, Jerslev S.
 Dyrslæge Poul Sønderby Sørensen, Klinkby.
- 1939 Gotfred Bagge, Flintinge, Lolland.
 Ingeniør Thorkild Hansen, Tagensvej 217, 3. Sal, Kbh. NV.
 Fru Signe Johansen, f. Rasmussen, Algade 5, St. Heddinge.
 Fru Ellen Petersen, f. Nielsen, Slagelsevej, Gørlev S.
- 1940 Asgar Andersen, Højby S.
 Journalist, Frk. Thyra Christensen, Dagbladet „København“, St. Kongensgade 40, Kbh. K.
 Forstelev Erik Toftager Hansen, Flintemose Skole pr. Bøgesø.
 Gartner Thorkild L. Hansen, Høng.
 Kristen Henriksen, Solbjerg, Havrebjerg.
 Bogholder Aksel Jensen, Bække.
 Peter Jørgensen, Tornerosevej 49, Herlev.
 Jens Aage Kristensen, V. Heden pr. Vraa.
 Niels Bøje Kristensen, Vindehelsinge, Gørlev S.
 Frk. Herdis Lorentzen, Silkeborgvej 82, 2. Sal, Aarhus.
 Viggo Madsen, Frejaskgade 7, Horsens.
 Frk. Ingeborg Nielsen, Solbjerg, Havrebjerg.
 Thyge Sørensen, Marianelund, Nexelø pr. Føllenslev.
- 1941 Murerlærling Knud Oluf Andersen, Blåsinge pr. Havrebjerg.
 Skovbrugsstuderende Bent Jakobsen, „Abildtoft“, Højby Sj.
 Trafikelev Frk. Ruth Sørensen, „Arnen“, Svebølle St.
- 1942 Hans Lorents Andersen, Farstrup.
 Hans Chr. W. Brandt, Høegh Guldbergsgade 45, Aarhus.
 Poul Møllerhøj Brøndsted, Folkehøjskolen, Søllested.
 Holger Christiansen, Valbyvej 40, Slagelse.
 Frk. Gerda Dige, Matthæusgade 18, St., Kbh. V.
 Hans Ove Jensen, Prinsesse Maries Allé 5, 2. Sal, Kbh. V.
 Esben Larsen, Bakkegaarden, Sperrestrup, Ølstykke.
 Sygeplejerske Frk. Kathrine Nielsen, Femhøjgaard, Vig St.
 Karl Thordal, Tjørnegaardsvej 8, Gentofte.
- 1943 Stig Andersen, Braade Forskole, Braade.
 Karl Tanning Christensen, Bødstrup Avlsgaard, Mullerup, Slagelse.
 Kaj Gohr Lauridsen, Lyhne pr. Ølgod.
 Løjtnant Asger Milholt, Rakelsvej 2, 1. Sal tv., Hellerup.
 Aage Nielsen, Faardrup pr. Flakkebjerg.
 Radiotekniker Hans Nielsen, Linnésgade 26, 2. Sal, Kbh. K.
 Fru Kirsten Nørby, f. Nielsen, Østergaard, Asp, Hølstebro.
 Frk. Annemarie Pedersen, L. F. Brandes Allé 18, 1. Sal, th., Kbh. V.
 Jørgen Richardt Petersen, Sølvgade 95, 4. Sal tv., Kbh. K.

- 1944 Werner Blomhøj, Hovedgaden 3, Høng.
 Helmer Christensen, Sæby pr. Høng.
 Frk. Vera Christensen, Sæby pr. Høng.
 Stud. polyt. Poul Eriksen, „Østergaard“, Askhøj, Lolland.
 Trafikmedhjælper Knud S. Hansen, Forsøgsstationen, Høng.
 Werner Johansen, Nr. Asmindrup St.
 Frk. Bodil Rutkjær Kristensen, Sigersted Skole, Ringsted.
 Seminarieelev Frk. Anne Lise Kæstel, Veterslev-Høm Hovedskole, Ringsted.
 Bent Løkkegaard, P. G. Ramms Allé 29, St., Kbh. F.
 Arne Madsen, „Riskjærgaard“, Østerild.
 Jens Flemming Nielsen, H. C. Ørstedsvej 271, Kbh. V.
 Ole Renberg, Ventegaard, Skibby.
 Seminarieelev Kaj Sjørsløv, „Røde Hus“, Jonstrupvej, Ballerup.
 Knud Voigt, „Stenbækgaard“, Vig St.
- 1945 Jacob Albrechtsen, Stibjerggaard, Askeby.
 Henry Bukh, Bryggergade 3, Nykøbing M.
 Frk. Grethe Clausen, Jonstrupvej 10, Sorø.
 Jørgen Hansen, Rye, Gørlev.
 Forstelev Lars Aage Hansen, Ruds Vedby.
 Frk. Paula Dinesen Hansen, Tjørnelunde, Høng.
 Richardt Højland, Gierslev, Havrebjerg.
 Frk. Anna Lise Bang Jensen, Østerlørkke, Tranbjerg, Samsø.
 Erling Jensen, Gaasebæksvej 4, Valby.
 Frk. Ruth Jørgensen, Heden, Høng.
 Frk. Dagny Larsen, Hyllingholm, Kirke Hyllinge.
 Seminarieelev Frk. Rita Lundemose, Herslev, Høng.
 Hans Peter Nielsen, Akkerup Præstegaard, Haarby.
 Chr. Petersen, Nitivej 11, St. tv., Kbh. F.
 Frk. Asta Fog Pedersen, Vindehelsing Fri- og Efterskole, Gørlev.
 Sekondløjtnant Hans Storm, Helnæs, Ebberup.
- 1946 Frk. Hedeveg Bjerre, Venø, Struer.
 Frk. Kirsten Brøndsted, Lollands Højskole, Søllested.
 Martin Christiansen, Rolfsvej 1, Kbh. F.
 Vagn Egsgaard, Nr. Egsgaard, Tyregod.
 Frk. Birgit Hansen, Lindencronegaard, Klippinge.
 Frk. Lis Hansen, „Gemma“, Sundet, Horsens.
 Frk. Jenny Holm, Korshøjgaard, Overlade, Aars.
 Erik Jacobsen, Svinninge, Nr. Asmindrup.
 Frk. Lise Jacobsen, Kirke Stillinge, Slagelse.
 Kaare Jensen, Nørredal, Højerup, St. Heddinge.
 Poul Jensen, Knudstrup, Løve.
 Knud Erik Jørgensen, Frølund, Korsør.
 Karl Kristensen, Københoved J.
 Hans Erik Larsen, Næsby, Ranum.
 Niels Kr. Larsen, Melby, Jullerup.
 Frk. Gerda Kirkegaard Madsen, Nebsager, Hornsyld.
 Bent Nielsen, Hørup, Kirkehørup.
 Knud Østergaard Petersen, Østergaard, Lyhne, Ølgod.
 Medhjælper Leo Schwartz, Victoriagade 24, 2. Sal, Kbh. V.
- 1947 Jørgen Peter Heesche Andersen, Ll. Skensved.
 Helge Frandsen, Sømosegaard, Brandelev.
 Aksel Gyldenkærne, Seminarier, Haderslev.
 Frk. Asta Hansen, Toftegaard, Almstofte, Sneslev.
 Frk. Asta Jensen, St. Lime, Limskov.
 Frk. Else Jensen, Enggaard, Staurby, Præstø.

- Frk. Inger Jessen, Nr. Hastrup, Røde Kro.
 Erling Jørgensen, Bispegaarden, Lejre.
 Frk. Gerda Ribbjerg Jørgensen, Skællebækgaarden, Høve, Dalmose.
 Frk. Karen Ribbjerg Jørgensen, Skællebækgaarden, Høve, Dalmose.
 Svend Aage Knudsen, Trolldhede.
 Frede Madsen, Skelskørvej 21, Slagelse.
 Niels Cramer Mortensen, Skovsø Lillevang, Frederikslund.
 Bent Nielsen, Postkontoret, Korsør.
 Frk. Karen Marg. Nielsen, Eskebækgaard, Simmerbølle, Langeland.
 Leo Nielsen, Søgade 10, Sorø.
 Normann Nissen, Ferslev Mark, Skibby.
 Asger Olsen, Vetterstev, Vrangstrup.
 Frk. Ester Fog Pedersen, Vindehelsing Fri- og Efterskole, Gørlev S.
 Frede Petersen, Nyrup St.
 Harry Petersen, Bjernede, Sorø.
 Ove Trosbjerg Petersen, Elmegaard, Landsgrav, Slagelse.
 Alex Poulsen, Fælledvej 9, Kbh. N.
 Ejnar Trosbjerg, Rosendal, Skovsø, Slagelse.
 1948 Ole Andersen, Hovedgaden 9, Høng.
 Svend Bækgaard, Bækkegaard, Stoholm.
 Anders Christensen, Vange Mark, Kollemorten.
 Frk. Anne Marie Christensen, Østerbjerggaard, Sønderød, Ruds Vedby.
 Frk. Inger Marie Hansen, Maglegaard, Høm, Ringsted.
 Frk. Inger Skibby Hansen, Forsøgsstationen „Høng“, Høng.
 Ricard Høegh, Slotsholmsgade 10, Kbh. K.
 Egon Jacobsen, Hyllede, Fakse.
 Aage Jensen, Galgebjerg, Eskebjerg.
 Frk. Agnethe Jørgensen, Skovsø Møllegaard, Slagelse.
 Hans Jørgensen, Sønderød, Ruds Vedby.
 Gunner Kerval, Ramløse, Helsingø.
 Frk. Ingrid Knudsen, Skortskærgaard, Havnsø, Føllenslev.
 Frk. Herdis Kristensen, Jordløse, Svebølle.
 Frk. Birgit Kæstel, Høm Hovedskole, Ringsted.
 Erik Lauersen, Ørslevvester, Fjenneslev.
 Frk. Ruth Nielsen, Baunegaard, Reerslev, Ruds Vedby.
 Willy Nielsen, Reerslev, Ruds Vedby.
 Frk. Astrid Rasmussen, Jordløse, Svebølle.
 Frk. Hildur Rasmussen, Øxendrup.
 Erik Storm, Baunegaardsvej 26, Gentofte.
 Erik Sørensen, Storeby, Vejle.
 Frits Voss, Dyrehavevej 10, Klampenborg.
 Frk. Lillemor Wahlsten, Sønderød, Ruds Vedby.
 1949 Niels Jørgen Bjerg, Haastrupsminde, Aagaard.
 Frk. Bodil Bjerre, Lem, Brodal, Salling.
 Frk. Inga Christiansen, Sejerby Skole, Sejerø.
 Kaj Stecher Hansen, Damme, Askeby.
 Frk. Signe Henriksen, Vester Løve, Løve.
 Arne Jensen, Gierslev, Høng.
 Jørgen Jensen, Munkebjergby.
 Frk. Ruth Lind Jensen, Menselgaard, Flinterup, St. Fuglede.
 Evald Madsen, Egebjerg Mark, Braade.
 Gudmund Nielsen, Fiskergade 30, Korsør.
 Frk. Ruth Olafsen, Abildgaard, Høng.
 Jørgen Pallsgaard, Ørslev, Vordingborg.
 Jørgen Kjeld Rasmussen, Faardrup, Flakkebjerg.
 Frk. Else Thomsen, Kr. Stillinge, Slagelse.
 Uffe Thomsen, Høve, Dalmose.

- Svend Thorsted, Hovedgaden 38, Høng.
 Bennet Østergaard, Lyhne, Ølgod.
 1950 Svend Erik Brogaard, Hovedgaard.
 Hans Christensen, Rye Mark, Gørlev S.
 Svend Aage Hansen, Bækvang, Karise.
 Frk. Inge Jacobsen, Buerup, Bromølle, Jyderup.
 Hans Jensen, Syvbæk, Høng.
 Henning Alf Jensen, Øster Stillinge, Slagelse.
 Frk. Inge Jørgensen, Heden, Høng.
 Marius Langkjær, Storegade, Asnæs.
 Frk. Sonja Lillholm, Vedde.
 Holger Mathorne, Højagergaard, Sludstrup.
 Ove Mølbak, Højelse, Lille Skensved.
 Ib B. Osborn, Oehlenschlægergade 23, Slagelse.
 Bent H. G. Pedersen, Tjørnelunde Mark, Ruds Vedby.
 Bent R. Petersen, Højreby, Søllested.
 Erik Rasmus Pihl, Lyregaarden, Osted, Roskilde.
 Jørgen Skov, Stevns Højskole, St. Heddinge.

Realskolen:

- 1910 Fru Sølling, f. Hansen, Dannevirkegade 1, Kbh. V.
 1911 Fru Inger Ellum, f. Frost, Gl. Køgevej 276, Hvidovre, Valby.
 Fru Tonny Kristensen, f. Jensen, Kagerup St.
 Fru Helene Larsen, f. Børresen, Politikontoret, Stubbekøbing.
 1912 Fru Kamma Borch, f. Berthelsen, Markvej 23, Kbh. F.
 Landsretssagf. Hermod Lannung, M. B., Skindergade 32, Kbh. K.
 Fru Inger Thomsen, f. Teisen, Ejvindsvvej 25¹, Charlottenlund.
 1914 Læge Evald Hebel, Holte.
 Sigurd Høgsbro, 5830, N. V. 12. Avenue Miami 38, Florida, U.S.A.
 1915 Fru Kathrine Andersen, f. Petersen, Skellebjerg St.
 Fru Edith Berg-Christensen, f. Skov, Hl. Andersvej 16, Slagelse.
 Lærer Herman Bjørnvad, Haldagerlille, Fuglebjerg.
 Bmd. Carl Ancher Jensen, Tjørnelunde, Ruds Vedby.
 Civilingeniør E. Tormod Nielsen, Skolebakken 38, Virum, Lyngby.
 Gdr. Hans Sørensen, Landsgravgaard, Slagelse.
 1916 Fru Jeanette Lannung, f. van Deurs, Amager Boulevard 127, Kbh. S.
 1917 Generalkonsul Axel Beck, Uppsalagade 22, Kbh. Ø.
 Fru Valborg Stahl Madsen, f. Stahl Nielsen, Sæbehuset, Høng.
 Kaptajn Erik Trier Mørch, Frederikssund.
 1918 Hotelejer Chr. B. Blaastrup, Høng.
 Apoteker Axel Lannung, Ewaldsvej 6, Kbh. F.
 Købmand K. A. Lomholt Nielsen, Fuglebjerg.
 1919 Fru Else Rafn, Normasvej 21, Valby.
 Fru Musse Ringstrøm, f. Hannibal, Bogense.
 1920 Fru Anna Hansen, f. Hansen, Skovsøen 31, Bagsværd.
 Fru Astrid Pedersen, f. Christoffersen, Fyrhøjvej 27, Kg. Lyngby.
 Fru Menze Peterson, f. Skov, 19250 Gainsborough Road, Detroit,
 Michigan, U.S.A.
 1921 Veksellerer, cand. polit. Gunnar Lannung, Fortunstræde 4, Kbh. K.
 Fru Sigrid Olsen, Egebrogård, St. Mørløse.
 1923 Frk. Gudrun Høyrup, Apoteket, Vraa.
 Fru Else Jacobsen, f. Andersen, Roarsvej 8, Roskilde.
 Fru Valborg Sikjær, f. Nielsen, Helgolandsgade 6, Kbh. V.
 1924 Prokurist Jørgen Christensen, Fortunstræde 4, Kbh. K.
 Fru Bertha Jensen, f. Frisdahl, Eksercergaarden, Tønder.
 Hovedbogholder Reinholdt Lüssow, Njalsgade 26 B, Kbh. S.

- 1925 Fru Marie Christiansen, f. Jørgensen, Solbjerg Brugsforening, Havrebj.
Carl Hansen, Solgaarden, Næstved.
Frk. Ingrid Jensen, Krænkerup, Havrebjerg.
Boghandler Ejlif Johansen, Tøftlund.
Direktør Henry Larsen, Ulrikkenborg Allé 32, Kgs Lyngby.
Fru Stella Thomsen, f. Nielsen, Præstegaarden, Guldager.
- 1926 Fru Inger Schmidt, f. Vedel Birch, Skolegade 93, Esbjerg.
Thorvald Frigast Germer, Royal Danish Consulate-General, 67 Pont
Street, London S. W. 1.
- 1927 Smedemester E. Christensen, Sæby, Høng.
Maskinmester Gunnar Czermak Nielsen, Jydeholmen 28, Vanløse.
Frk. Lilian Nielsen, Høng.
- 1928 Svend Christensen, Ny Næstvedvej 7, Slagelse.
Sygeplejerske Frk. Julie Christiansen, Holbergsgade 49, Slagelse.
Fuldmægtig cand. jur. Stig Holm, Flidsagervej 12, Valby.
Fru Esther Jørgensen, f. Eriksen, Stavnsbjerggaard, Sludstrup.
Arkitekt Helge Nørvig, M. A. A., Drosselvej 80, Kbh. F.
- 1929 Reklamechef Niels Vig Jensen, Fengersvej 37, Odense.
Overassistent Asger Fr. Kristensen, Bondehavevej 96, Bagsværd.
Civilingeniør Karsten Munk, Roald Amundsensvej 29, St., Aarhus.
- 1930 Realskolebestyrer Jørgen Bent Jørgensen, Ringe Realskole, Ringe.
Adjunkt Torsten Jørgensen, Nyelandsvej 83³, Kbh. F.
Forretningsfører Juel Tuxen, Jernbaneallé 5 C, Vanløse.
- 1931 Chief engineer Frantz Czermak Nielsen, 1421 North Broadway, Balti-
more 13 Md. U. S. A.
Købmand Erik Sørensen, Brønshøjgaardsvej 33, Brh.
- 1932 Manufakturhandler Henning Hansen, Høng.
Fru Elisabeth Nielsen, f. Wittrock Hansen, Maskinfabr., Ruds Vedby.
- 1933 Grosserer H. J. Fraas, Ved Vænget 1, Kbh. Ø.
Kommuneassistent Knud Rønholt Hansen, Nybrovej 131, Kgs. Lyngby.
Læge Fru Ulla Hjerens, f. Tuxen-Meyer, Ringkøbingvej 26, Aarhus.
Sognepræst Edvard Nielsen, Vetterslev Præstegaard, Vrangstrup.
Ingeniør Poul Pedersen, Høng.
Tandlæge Søren Erik Sørensen, Lille Frederikslund, Frederikslund.
- 1934 Cand. mag. Svend Brinkhard, Smedetoften 38, St., Kbh. N.V.
Holger Borgen Hansen, Norgesgade 21, 1. Sal, Esbjerg.
Knud Jacobsen, c/o Enkefru J., Torpe, Høng.
Kaj Kastrup Nielsen, Genuavej 23, St., Kbh. S.
Lærerinde Frk. Karen Poulsen, Ringe.
Fru Solveig Rasmussen, f. Lauritzen, Farum Boghandel, Farum.
Fru Grethe Schønning, f. Møller, Klokketøbergade 23, Slagelse.
Cand. mag. Carl A. Sørensen, Jernbanegade 26, Tønder.
- 1935 Bogholder Edvard Fabricius Andersen, Kettevej 51, Hvidovre, Valby.
Fru Karen Margrethe Fink, f. Fraas, Skibbrogade 7, Aabenraa.
Cand. mag. Johannes Jørgensen, Realskolen, Høng.
Fru Viola Jørgensen, f. Bruun, Dianalund.
Fru Kirsten Klokhøj, f. Rasmussen, Administrationsbygning B, Øster-
brogades Kaserne, Kbh. Ø.
Fru Harriet Nygaard, f. Thorbek, Staalvængegaard, Langebæk.
Fru Birgit Nymann, f. Wester, Munka-Tågarp pr. Svenstorp, Sverige.
Stud. techn. Henrik A. Sørensen, Nordfeldvej 13³ tv., Kbh. Brh.
- 1936 Lærer Knud Fogh Hansen, Bremensgade 19², Kbh. S.
Fru Rita Højvert, f. Bloch, Finsensvej 37 A, Kbh. F.
Kornetelev 2595 H. J. N. Jensen, Grønnegades Kaserne, Næstved.
Fru Inger Larsen, f. Stærmosé, Ubby Præstegaard, Jerslev S.
Lærer C. M. Gyde Poulsen, Niels Finsens Allé 74, Søborg.

- Driftsleder Frede Rasmussen, Enghavevej 142, Kbh. S.
 Repræsentant Bent Sørensen, Tøndergade 85¹, Aarhus.
- 1937 Frk. Bertha Hansen, Kronprinsensgade 4, 5. Sal, Kbh. K.
 Fru Rigmor Holm, f. Hansen, Svenskelejren 4, I, Brønshøj.
 Vagn Holm, Svenskelejren 4, I, Brønshøj.
 Fru Bodil Jensen, f. Henriksen, Lejre.
 Frk. Sigrid Birch Larsen, Buerup Mark, Jyderup.
 Frk. Eva Falk Lauridsen, Askvad Skole, Jyderup.
 Stud. med. Folmer Stig Lauritzen, Jagtvejen 208¹ tv., Kbh. Ø.
 Stud. polit. Jens Jørgen Lindsteen, Hostrups Have 31⁵ th., Kbh. V.
 Fru Kirstine Sørensen, f. Jensen, Ellemosegaard, St. Fuglede.
- 1938 Peter Vilhelm Deleuran, Dianalund.
 Kommunelærer Børge Grand, Stenstuegade 17, II, Slagelse.
 Fru Ebba Hansen, f. Jensen, Møllevej 35, Høng.
 Frk. Inge Marie Hansen, Sct. Pedersgade 24, Slagelse.
 Eigil Nedergaard Jensen, Vandværksgaarden, Gørlev S.
 Fru Hedevig Teglgaard Jørgensen, f. Bagge, Holbergsg. 31¹, Slagelse.
 Kontorchef Leo Jensen, Hvidovrevej 279 B, I tv., Hvidovre, Valby.
 Fru Eileen Lambertsen, f. Hansen, Istedgade 121, II, Kbh. V.
 Frk. Ingelise Mathiesen, Vester Løve Skole, Høng.
 Indendørsarkitekt, Fru Grethe Pedersen, f. Plejdrup, Høng.
 Fru Birgit Holst Rasmusen, f. Petersen, Værsløvegaard, Værsløve.
 Bogholder Kaj Roy, Fyens Andels Foderstofforretning, Assens.
- 1939 Stud. jur. Erik Fabricius Andersen, Kettevej 27, Hvidovre, Valby.
 Ingeniør Niels Trygve Bloch, Finsensvej 37 A, 5. Sal, Kbh. F.
 Halfdan Buhr, Uggerløse Skole, Kalundborg.
 Civilingeniør Anders Glens: Christiani & Nielsen, Av. Nulo Pecanka
 151-2, Caira Postal 120, Rio de Janeiro, Brasilien.
 Fru Else Kirkeskov Hansen, f. Sønderby-Sørensen, Skjoldborghus,
 Høng.
 Fru Ebba Henriques, f. Grüner, „Lunden“, Gørlev S.
 Fru Else Marie Schultz, f. Knudsen, Vildstengaard, Kokkedal.
 Fru Helle Sparre Sørensen, f. Rørbech, Magnoliavej 34¹, Glostrup.
 Frk. Inger Wester, Rigshospitalet, Kbh. N.
 Frk. Gunhild Vincentz, Kløckersvej 4, Gentofte.
 Disponent Alex Wittrock-Hansen, Høng.
- 1940 Fru Annelise Christensen, f. Petersen, Vinde Helsing Bageri,
 Gørlev S.
 Fru Grethe Christensen, f. Hansen, Vindegade 66, Odense.
 Stud. polyt. Poul Geert Christoffersen, Jerslev Forskole, Jerslev S.
 Fru Grethe Fischer, f. Christensen, Halskovvej 22, Korsør.
 Fru Betty Hammer, f. Olsen, Vestergade 127, Svendborg.
 Danselærerinde Frk. Birgit Brinch Hansen, „E. B. M.“, Gørlev S.
 Postbud Ejnar Jørgensen, c/o Vejmand Jørgensen, Kirke Helsing,
 Gørlev S.
 Sparekasseassistent, stud. jur. Thorkild Jørgensen, Frederiksborg-
 gade 30, 3. Sal, Kbh. K.
 Egon Kristensen, Høng Kino, Høng.
 Maskinarbejder Preben Larsen, Slagelsevej 9, 1. Sal tv., Høng.
 Børnehavelærerinde Frk. Kirsten Lindsteen, Hostrups Have 23, 4. Sal
 tv., Kbh. V.
 Frk. Anna Olsen, V. U. s Landsorganisation, V. Boulevard 4, Kbh. V.
 Slagter Karl Olsen, Hovedgaden, Høng.
 Stud. polyt. Frands Olsen, Præsteskov, Jyderup.
 Kommis Kaj Olsen, Sæby Brugsforening, Høng.

- Knud Holst Pedersen, Vedbygaard, Ruds Vedby.
 Frk. Bertha Schmidt, Rygaards Allé 44, Hellerup.
- 1941 Trafikmedhjælper Børge Andersen, Jernbanestationen, Skellebjerg.
 Seminarieelev Mogens Attrup, Knudstrup, Løve.
 Stud. polit. Flemming Rønholt Hansen, Jonstrups Allé 2, II, Kbh. V.
 Danselærerinde, Frk. Inger Hansen, Hovedgaden 25, Høng.
 Ib Beck Iversen, Jerslev S.
 Frk. Herdis Jørgensen, Hovedgaden 36, Høng.
 Fru Hildur Jørgensen, f. Jacobsen, Holbækvej 43, Kalundborg.
 Kontorassistent, Frk. Birgit Knudsen, Tranevej 20, Høng.
 Kontorassistent, Frk. Gertrud Knudsen, Jerslev Central, Jerslev S.
 Stud. merc. Jørgen Møller, Strandvej 73 A¹, Kbh. Ø.
 Frk. Inge Holst Pedersen, Vedbygaard, Ruds Vedby.
 Stud. jur. Kaj Plejdrup, Andelsmejeriet, Høng.
 Sparekasseassistent Otto Gyde Poulsen, Ibstrupvænget 6, II, Gentofte.
 Bent Stubbe-Teglbjerg, Kolonien „Filadelfia“, Dianalund.
 Fritz Sørensen, Høng.
- 1942 Frk. Kaja Zebbe, Mullerup, Slagelse.
 Landmand Egon Berth, Høng.
 Frk. Vibeke Due, Frederiksgade 15¹, Aarhus.
 Boghandlermedhjælper Børge Hansen, Byglandsgade 2, I, Kbh. S.
 Frk. Edith Hansen, Søndergaard, Gørlev S.
 Frands E. Hansen, Fuglsangsvej 6, Høng.
 Frk. Elsbet Henningsen, Egevang, Sorø.
 Postelev Jørgen Jensen, Vandværksgaarden, Gørlev S.
 Boghandlermedhj. Mogens Jensen, Lyngbygade 86, 2. Sal, Silkeborg.
 Journalist Dan O. Larsen, „Aarhus Amtstidende, Aarhus.
 Poul Chr. Larsen, Bjerre, St. Fuglede.
 Defektrice, Frk. Ruth Nielsen, Ulstrupvej, Gørlev S.
 Aage Olsen, Knudstrup, Løve.
 Fru Inge Marg. Sejerøe Olsen, f. Jørgensen, Sdr. Allé, Gørlev S.
 Frk. Tove Ottogren, Toftevej 1, Høng.
 Vagn Stener Petersen, Algade, Gørlev S.
 Keld Stubbe Teglbjærg, Stockholmegade 41, I, Kbh. Ø.
 Frk. Inge Thorbjørnsen, Hovedgaden 8, Høng.
 Fru Inge Worm, f. Jørgensen, Hovedgaden, Ruds Vedby.
- 1943 Frk. Inge Hansen, Kontantforretningen, Gørlev S.
 Frk. Jytte Beck Iversen, Jerslev S.
 Landmand Chr. Jensen Rye, Gørlev S.
 Montør Dan Jensen, Strandvej 6, Høng.
 Helge Jensen, Sønderød, Ruds Vedby.
 Henning Johansen, Odinsvej 1, Høng.
 Frk. Jytte Johansen, Hovedgaden 13, Høng.
 Fru Anni Kristensen, f. Jensen, Strandvej 7, Høng.
 Assistent Kaj Nielsen, D. D. P. A.s Kontor, Stege.
 Stud. jur. Frk. Else Olsen, Klingseyvej 12, Vanløse.
 Frk. Mauda Olsen, Bredegade 33, Slagelse.
 Poul Gyde Poulsen, Tjørnelunde, Høng.
 Frk. Karen Tønder, Tersløsegaard, Dianalund.
 Frk. Vita Zebbe, Mullerup, Slagelse.
- 1944 Frk. Ruth Christoffersen, Engvej 12, Høng.
 Stud. med. Ellen Frandsen, Tjørnelunde, Høng.
 Tommy Frederiksen, Nyrup.
 Thomas Glenthøj, Kirke Helsing, Gørlev S.
 Frk. Inger Hansen, Magnoliavej 47, Valby.
 Frk. Kirsten Vibeke Hansen, „Conradineslyst“, Ruds Vedby.
 Knud Hansen, Ruds Vedby.

- Frk. Tove Nedergaard Jensen, Slagteriet, Slagelse.
 Fru Kirsten Kramer, f. Mathiesen, Højskolen, Ry.
 Landvæsenselev Hans Veje Nielsen, Tranevej 20, Høng.
 Frk. Anne Marie Sejer Pedersen, Sukkerfabrikken, Gørlev S.
 Keramiker, Frk. Kirsten Sejer Pedersen, Sukkerfabrikken, Gørlev S.
 Helge Petersen, Postkontoret, Kalundborg.
 Jens Karl Petersen, Ruds Vedby.
 Uffe Sarup, Ll. Høng, Høng.
- 1945 Frk. Bente Frimann, Tranevej 16, Høng.
 Jørgen Kragh, Fuglebjerg.
 Bent Larsen, Mariendals Allé 69, Slagelse.
 Frk. Karen Madsen, Ubby, Jerslev S.
 Fru Ellen Steen Nielsen, f. Pedersen, Gl. Kongevej 93, 1. Sal, Kbh. V.
 Frk. Ruth Nielsen, Solbjerg, Havrebjerg.
 Frk. Birgit Odgaard, Tersløse, Dianalund.
- 1946 Handelslærling Poul Albrechtsen, c/o Simon Hansen, Mariendals Allé
 69, Slagelse.
 Poul Bangsted, Sømosevej 16, Dianalund.
 Frk. Annelise Chemnitz, Strandvej 9, Høng.
 Frk. Kirsten Chemnitz, Strandvej 9, Høng.
 Mogens Christensen, Sorøvej, Ruds Vedby.
 Frk. Solveig Christiansen, Valbyvej 40, Slagelse.
 Ekspeditrice, Frk. Ruth Fagerlin, Løve.
 Frk. Elisabeth Godt, Flintingegaarden, Flintinge.
 Postelev, Frk. Eli Hansen, Kalundborg.
 Frk. Lis Hansen, Kontantforretningen, Gørlev S.
 Bankelev Ole Hansen, Finderupvej, Høng.
 Frk. Tove Hansen, Kirkevangen, Gørlev S.
 Frk. Else Jensen, Tersløse, Dianalund.
 Mogens Bloch Jensen, Sæby, Høng.
 Frk. Inge Knudsen, Tersløse Mejeri, Skellebjerg.
 Frk. Else Kristensen, Skjoldmosegaard, Tjørnelunde, Høng.
 Bankassistent Jørgen Kædegaard, Diakonhjemmet, Dianalund.
 Frk. Beate Mathiasen, Ruds Vedby.
 Filip Nielsen, Hovedgaden 27, Høng.
 Kontorelev, Frk. Karen Marg. Nielsen, Syvbæk, Høng.
 Husholdningselev, Frk. Doris Olsen, Ruds Vedby.
 Gunnar Petersen, Sølvagergaard, Tersløse, Dianalund.
 Frk. Solveig Rudolph, Tingvej 2, Høng.
 Kontorelev, Frk. Bente Sørensen, Maskinsnedkeriet, Ruds Vedby.
 Frk. Else Zebbe, Østerled, Gørlev S.
- 1947 Frk. Ellen Bagger, Odinsvej 18, Høng.
 Knud Belling, Bildsø, Slagelse.
 Frk. Anne Grethe Blaastrup, Høng Hotel, Høng.
 Aage Hansen, Rye Mark, Gørlev S.
 Ancher Hansen, Klosterbanken, Sorøvej, Slagelse.
 Frk. Ingelise Schøtt Hansen, Møllegaarden, Gierslev, Løve.
 Jens Ove Hansen, Kjældsømade, Løve.
 Svend Aage Wiberg Hansen, Slagelsevej, Ruds Vedby.
 Uffe Hansen, „E. B. M.“, Gørlev S.
 Frk. Asta Høgsbro, Ruds Vedby.
 Frk. Anna Merete Ingerslev, Gørlev S.
 Bent Jensen, Stenlille Mejeri, Stenlille.
 Frk. Birgit Johannesen, Dr. Seelsvej 17, Dianalund.
 Frk. Gudrun Johansen, Vinkelvej 1, Benløse, Ringsted.
 Jens Aage Knudsen, Karsholte, Dianalund.
 Gunnar Kristensen, Vester Løve, Høng.

- Erik Dinesen Larsen, Løve.
 Frk. Vera Larsen, Toelstang, Mullerup, Slagelse.
 Hugo Martinsen, Algade, Gørlev S.
 Aage Mortensen, Dyremosegaard, Høng.
 Finn Geisler Møller, Hovedgaden 39, Høng.
 Ernst Nielsen, Bjerre Mark, Fuglede.
 Frk. Grethe Baunegaard Nielsen, Reerslev, Ruds Vedby.
 Bankelev Henning Jørgen Nielsen, Gl. Torv 3, I, Slagelse.
 Henning Dige Olsen, Kirke Helsing, Gørlev S.
 Frk. Valborg Møller Pedersen, Engvej 3, Høng.
 Frk. Grethe Valentin Petersen, Hovedgaden 64, Høng.
 Frk. Rita Petersen, Hovedgaden 58¹, Høng.
 Frk. Gurli Piester, Slagelsevej 17, Høng.
 Hans Præstholm, Løve Andelsmejeri, Løve.
 Knud Blicher Schmidt, Knudsrødgaard, Bildsø, Slagelse.
 Frk. Grethe Sørensen, Gierslev, Høng.
 Frk. Ellen Stubbe-Teglbjærg, Dianalund.
 Knud Erik Ziirsen, Algade, Gørlev S.
 1948 Frk. Else Aagesen, Slettemosegaard, Tjørnelunde, Høng.
 Frk. Anne Lise Bruun, Løve.
 Hans Clausager, Asgaard, Havrebjerg.
 Karl Johan Elhauge, Nyvej, Ruds Vedby.
 Henning Eskildsen, Gørlev S.
 Niels Erik Frendø, Kragevigvej, Ruds Vedby.
 Frk. Inge Hansen, v. Søgaard, Gørlev S.
 Frk. Inge Jensen, Nationalhaven, Gørlev S.
 Frk. Inger Jensen, Kilehuset, Ruds Vedby.
 Jens Aage Jensen, Rye, Gørlev S.
 Frk. Kirsten Jensen, Jerslev S.
 Frk. Norma Jensen, Sorøvej, Ruds Vedby.
 Preben Jensen, Møllevej 14, Høng.
 Keld Kalsmose, Herslev, Høng.
 Frk. Birthe Klausen, Birkevej 5, Dianalund.
 Frk. Ellen Knudsen, Mullerup, Slagelse.
 Frk. Jytte Kristensen, Høng Kino, Høng.
 Frk. Margit Larsen, Svejtserkaféen, Frederiksgade, Slagelse.
 Gunvald Lundemose, Herslev, Høng.
 Frk. Inge Madsen, Sæbeforretningen, Høng.
 Frk. Betty Nielsen, Birkevej, Ruds Vedby.
 Frk. Else Olsen, Kulbyvej 3, Høng.
 Frk. Ruth Pedersen, Højbjerggaard, Tersløse, Skellebjerg.
 Frk. Else Pedersen, Hedebogaard, Solbjerg, Høng.
 Frk. Eny Petersen, Østerled, Gørlev S.
 Frk. Anna Marie Rasmussen, Gierslev, Høng.
 Kaj Vincentz, „Solhjem“, Ruds Vedby.
 Frk. Hanne Wester, Selchausdal, Ruds Vedby.
 Jørgen Zohnesen, Hovedgaden, Ruds Vedby.
 1949 Frk. Ketty Albrechtsen, Skellebjerg.
 Frk. Anne Grethe Andersen, Hovedgaden 26, Høng.
 Otto Andersen, Gierslev Købmandshandel, Løve.
 Frk. Bodil Bagger, Odinsvej 18, Høng.
 Mads Bjørn Bjerre, Træden pr. Tønning.
 Frk. Astrid Frandsen, Tjørnelunde, Høng.
 Gorm Hansen, „Conradineslyst“, Ruds Vedby.
 Frk. Kirsten Hansen, Sæbygaard, Høng.
 Frk. Inger Lise Jensen, Gørlev Brugsforening, Gørlev S.
 Frk. Rita Jensen, Algade, Gørlev S.

- Svend Erik Jensen, Ulstrupvej, Gørlev S.
 Frk. Birgit Jørgensen, Finderup, Høng.
 Frk. Birthe Jørgensen, Hovedgaden 36, Høng.
 Frk. Aase Holst Kjær, Duemosevej, Gørlev S.
 Frk. Bente Kristensen, Odinsvej 16, Høng.
 Kaj Erik Laursen, Kragerupgaard, Ruds Vedby.
 David Madsen, Aagesdal, Ruds Vedby.
 Bent Nielsen, Aahuset, Ruds Vedby.
 Palle Nielsen, Reerslev, Ruds Vedby.
 Frk. Inge Odgaard, Tersløse, Dianalund.
 Poul Olsen, Kirke Helsinge, Gørlev S.
 Peder Vilhelm Ottesen, Hovedgaden 12, Høng.
 Jens Pedersen, Tissø Fiskeri, Ruds Vedby.
 Frk. Rosa Petersen, Børnehjemmet, Høng.
 Mogens Rasmussen, Ll. Fuglede, Jerslev S.
 Frk. Ruth Trebbien, Gørlev S.
 1950 Frk. Inger Andersen, Hovedgaden 44, Høng.
 Tage Andersen, Østerled, Gørlev S.
 Frk. Kirsten Bruun, Løve.
 Frk. Anni Christensen, Vedby Skov, Ruds Vedby.
 Frk. Dora Christiansen, Nyvej 6, Høng.
 Aksel Danielsen, K. Helsinge, Gørlev S.
 Kurt Frederiksen, Syvbæk, Høng.
 Jørgen Gabe, Skaksholm, Løve.
 Arne Hansen, Møllegaarden, Gierslev, Løve.
 Frk. Else Hansen, Rye Mark, Gørlev S.
 Frk. Irene Bilenberg Hansen, Ruds Vedby.
 Otto Hansen, Hovedgaden 1, Høng.
 Frk. Else Jespersen, Svanemosegaard, Solbjerg, Havrebjerg.
 Villy Jørgensen, Sæbyvej, Høng.
 Frk. Ellen Lisa Larsen, Højgaard, Tersløse, Dianalund.
 Frk. Else Marie Larsen, Dianalund Hotel, Dianalund.
 Frk. Karen Margrethe Nørby, Hovedgaden 41, Høng.
 Frk. Grethe Pedersen, Sæby, Høng.
 Frk. Birthe Petersen, Højbjerggaard, Tersløse, Dianalund.
 Frk. Esther Haagen Petersen, Tjørnelunde, Høng.
 Frk. Ruth Bonde Petersen, Østerled, Gørlev S.
 Frk. Rigmor Rasmussen, Vandværksvej, Gørlev S.
 Frk. Elisabeth Schmidt, Knudsrødgaard, Slagelse.
 Frk. Ingeborg Sigurdssen, Solbjerg, Havrebjerg.
 Frk. Helen Sørensen, Maskinsnedkeriet, Ruds Vedby.
 Frk. Kirsten Zebbe, Algade, Gørlev S.